

ພຣະຄຳພີ

ຈົດໝາຍຂອງໂປໂລ
ທີ່ມີໄປເຖິງຄຣິສຕະຈັກໃນກຸງ
ໂຮມ

ສະບັບ 2010

Lao Bible Online — <http://laobible.net/>

ຈົດໝາຍຂອງໄປໂລ ເຖິງຄຣິສຕະຈັກໃນກຸງ ໂຣມ

ບົດທີ 1

ຕົ້ນເຫດທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນໄປໂລເຂົ້າຮັບໃຊ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດ

¹ໄປໂລ ຜູ້ຮັບໃຊ້^[1] ຂອງພຣະຄຣິດຄືພຣະເຢຊູ ຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງເອີ້ນໃຫ້ເປັນອັກຄະສາວົກ ແລະໄດ້ຊົງຄັດອອກຕັ້ງໄວ້ໃຫ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຈົ້າ. ²ຄືຂ່າວປະເສີດທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງສັນຍາໄວ້ລ່ວງໜ້າ ໂດຍທາງຜູ້ປະກາດພຣະທຳຂອງພຣະອົງໃນພຣະຄຳພິອັນສັກສິດ. ³ຂ່າວປະເສີດນັ້ນກ່ຽວກັບພຣະລາຊະບຸດຂອງພຣະອົງຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ ເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍ ຜູ້ຊົງບັງເກີດໃນເຊື້ອວົງຂອງດາວິດຝ່າຍເນື້ອກາຍ, ⁴ແຕ່ຝ່າຍພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມບໍລິສຸດນັ້ນ^[2] ຊົງບົ່ງໄວ້ດ້ວຍລິດທານຸພາບ ຄືໃນການທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄົນມາຈາກຕາຍວ່າເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ⁵ໂດຍທາງພຣະອົງນີ້ແຫລະ, ເຮົາໄດ້ຮັບພຣະຄຸນແລະຕຳແໜ່ງເປັນອັກຄະສາວົກເພື່ອເຫັນແກ່ພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ໃຫ້ໄປປະກາດຖ້າມາກາງຊົນຊາດຕ່າງໆ ໃຫ້ເຂົາເຊື່ອຟັງ. ⁶ຮ່ວມທັງພວກເຈົ້າທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນໃຫ້ເປັນໄພ່ພົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດເໝືອນກັນ. ⁷ເຖິງ ບັນດາຄົນທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃນກຸງໂຣມ ຜູ້ຊົງພຣະເຈົ້າຊົງຮັກແລະຊົງເອີ້ນໃຫ້ເປັນໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ ຂໍໃຫ້ພຣະຄຸນແລະສັນຕິສຸກຊຶ່ງມາຈາກພຣະບິດາເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍ ແລະຈາກພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຈົ່ງມີຢູ່ກັບເຈົ້າທັງຫລາຍເທີນ.

ຂອບພຣະຄຸນໂດຍທາງການອ້ອນວອນ

⁸ກ່ອນອື່ນ ເຮົາຂໍຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ ໂດຍທາງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ເພາະພວກເຈົ້າດ້ວຍວ່າຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຈົ້າກຳລັງຊຳລືໄປທົ່ວໂລກ. ⁹ເພາະພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ເຮົາຮັບໃຊ້ດ້ວຍຊີວິດຈິດໃຈ ໃນການປະກາດຂ່າວປະເສີດເລື່ອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງນັ້ນ ພຣະອົງຊົງເປັນພະຍານຝ່າຍເຮົາວ່າ ເມື່ອເຮົາອ້ອນວອນນັ້ນເຮົາຄວນລະນຶກເຖິງພວກເຈົ້າຢູ່ສະເໝີບໍ່ຂາດ. ¹⁰ເຮົາທູນຂໍວ່າຖ້າເປັນທີ່ຂອບພຣະໄທພຣະເຈົ້າແລ້ວ ໃຫ້ເຮົາໄດ້ມີໂອກາດໃນທີ່ສຸດນີ້ໄປຢາມພວກເຈົ້າໄດ້ດ້ວຍວິທີໜຶ່ງວິທີໃດ. ¹¹ດ້ວຍວ່າເຮົາປາດຖະໜາຢາກເຫັນເຈົ້າທັງຫລາຍ ເພື່ອຈະໄດ້ນຳຂອງປະທານຝ່າຍຈິດວິນຍານບາງຢ່າງມາໃຫ້ພວກເຈົ້າ, ເພື່ອເສີມກຳລັງໃຈຂອງພວກເຈົ້າ. ¹²ຄືວ່າດ້ວຍຄວາມເຊື່ອຂອງເຮົາທັງສອງຝ່າຍນັ້ນຈະໄດ້ທູນໃຈກັນແລະກັນ. ¹³ພື້ນອງທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົາຢາກໃຫ້ເຈົ້າຮູ້ວ່າ ເຮົາໄດ້ຕັ້ງໃຈຫລາຍເທື່ອແລ້ວວ່າຈະມາຢາມພວກເຈົ້າ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຜົນບາງຢ່າງໃນຖ້າມາກາງພວກເຈົ້າ ເໝືອນດັ່ງໄດ້ຮັບຜົນໃນຖ້າມາກາງຊາວຕ່າງປະເທດແລ້ວ ແຕ່ຈົນເຖິງບັດນີ້ກໍຍັງມີເຫດຂັດຂວາງຢູ່. ¹⁴ເຮົາເປັນໜີ້ພວກທີ່ສິວິໄລແລະພວກຕ່ຳຊ້າ ເປັນໜີ້ທັງພວກນັກປາດແລະພວກຄົນໂງ່ດ້ວຍ. ¹⁵ເພາະເຫດນັ້ນ, ເຮົາຮີບຮ້ອນທີ່ຈະປະກາດຂ່າວປະເສີດ

[1]ພາສາເດີມວ່າ “ຂ້າໃຊ້” [2]ພາສາເດີມອາດແປໄດ້ວ່າ “ຕາມພຣະວິນຍານບໍລິສຸດກໍ...”

ແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃນກຸງໂຮມ ເໝືອນກັນ.

ລິດເດດຂອງຂ່າວປະເສີດ

¹⁶ເພາະວ່າເຮົາບໍ່ມີຄວາມລະອາຍໃນຂ່າວປະເສີດ ດ້ວຍວ່າຂ່າວປະເສີດນັ້ນເປັນລິດເດດຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໄດ້ຮັບຄວາມພົ້ນ, ພວກຢົວກ່ອນແລະພວກຕ່າງຊາດດ້ວຍ. ¹⁷ເພາະໃນຂ່າວປະເສີດນັ້ນພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສະແດງໃຫ້ມີຄວາມຊອບທຳດ້ວຍອາໄສຄວາມເຊື່ອແຕ່ສິ່ງດຽວ ເໝືອນມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄຳພີແລ້ວວ່າ, “ຜູ້ທີ່ຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທຳເພາະດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ ຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ຈະໄດ້ຊີວິດ.”^[1]

ໂທດຂອງມະນຸດຊາດ

¹⁸ດ້ວຍວ່າພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າກໍປະກົດມາຈາກສະຫວັນ ຕໍ່ສູ້ບັນດາຄວາມໝັ້ນປະໝາດພຣະອົງແລະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທຸກຢ່າງຂອງມະນຸດ ຄືມະນຸດພວກນັ້ນທີ່ເອົາຄວາມຊົ່ວຮ້າຍມາຂັດຂວາງຄວາມຈິງ. ¹⁹ເຫດວ່າທີ່ຈະຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າໄດ້ເທົ່າໃດນັ້ນກໍໄດ້ປະກົດແຈ້ງຄັກໃນໃຈເຂົາ ດ້ວຍວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຜດສະແດງໃຫ້ເຂົາຮູ້ແລ້ວ. ²⁰ຕັ້ງແຕ່ແຮກສ້າງໂລກມາສະພາບທີ່ບໍ່ປະກົດຂອງພຣະເຈົ້າ ຄືລິດທານຸພາບອັນຖາວອນແລະຄວາມເປັນພຣະຂອງພຣະອົງ ກໍໄດ້ປະກົດແຈ້ງໃນສັບພະສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງສ້າງ ສັນນັ້ນເຂົາທັງຫລາຍຈິ່ງບໍ່ມີຂໍ້ແກ້ຕົວໄດ້. ²¹ເພາະເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າແລ້ວ ເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ຖວາຍພຣະກຽດແກ່ພຣະອົງໃຫ້ສົມກັບການຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ ທັງບໍ່ໄດ້ໂມທະນາພຣະຄຸນ ແຕ່ວ່າຄວາມຄິດຂອງເຂົາກາຍເປັນສິ່ງທີ່ເສຍປະໂຫຍດ ແລະໃຈໂງ່ຂອງເຂົາກໍມືດມົວໄປ. ²²ເຂົາອ້າງຕົວວ່າເປັນຄົນສະຫລາດ ເຂົາຈິ່ງກາຍເປັນຄົນໂງ່ໄປ. ²³ເຂົາໄດ້ເອົາຮູບມະນຸດຜູ້ຕາຍເປັນກັບຮູບນິກຮູບສັດສີ່ຕີນແລະສັດເລືອຄານມາປຸງແທນສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງຕາຍບໍ່ເປັນ.

²⁴ເພາະສັນນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າຈິ່ງຊົງປ່ອຍເຂົາໃຫ້ເຮັດການຊົ່ວຊ້າ ຕາມລາຄະຕັນຫາໃນໃຈຂອງເຂົາ ເຂົາຈິ່ງເຮັດສິ່ງໜ້າອັບອາຍທາງຮ່າງກາຍຕໍ່ກັນ. ²⁵ເຂົາໄດ້ເອົາຄວາມຈິງເລື່ອງພຣະເຈົ້າມາປຸງແທນເປັນເລື່ອງບໍ່ຈິງ ແລະໄດ້ນະມັດສະການທັງບົວລະບັດສິ່ງທີ່ຊົງສ້າງໄວ້ນັ້ນແທນພຣະອົງຜູ້ຊົງສ້າງ ຄືຜູ້ທີ່ສົມຄວນໄດ້ຮັບຄວາມສັນລະເສີນເປັນນິດ ອາແມນ.

²⁶ເພາະເຫດນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າຈິ່ງຊົງປ່ອຍເຂົາໃຫ້ມີລາຄະຕັນຫາອັນໜ້າອັບອາຍ ພວກຜູ້ຍິງຂອງເຂົາກໍປຸງແທນສຳພັນຕາມທຳມະຊາດໃຫ້ຜິດທຳມະຊາດໄປ. ²⁷ຝ່າຍຜູ້ຊາຍກໍເໝືອນກັນໄດ້ເລິກການສຳພັນກັບຜູ້ຍິງທຳມະຊາດ ແລະຮີບຮ້ອນດ້ວຍໄຟແຫ່ງລາຄະຕັນຫາທີ່ມີຕໍ່ກັນ ຜູ້ຊາຍກັບຜູ້ຊາຍພາກັນເຮັດການຊົ່ວໜ້າອັບອາຍຕໍ່ກັນ ເຂົາຈິ່ງໄດ້ຮັບຜົນກຳອັນສົມຄວນກັບຄວາມຜິດຂອງເຂົາໃນຕົວເຂົາເອງ.

²⁸ເຂົາບໍ່ເຫັນດີທີ່ຈະຮັບຮູ້ພຣະເຈົ້າ ພຣະອົງຈິ່ງຊົງປ່ອຍໃຫ້ເຂົາມີໃຈຊົ່ວແລະເຮັດສິ່ງທີ່ບໍ່ສົມຄວນ. ²⁹ພວກເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍການອະທຳທຸກຢ່າງ, ການຊົ່ວຮ້າຍ, ຄວາມໂລບ, ຄວາມປອງ

^[1]ຫລືວ່າ “ຄົນຊອບທຳຈະໄດ້ຊີວິດໂດຍທາງຄວາມເຊື່ອ.”

ຮ້າຍ, ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເຫິງສາ, ການຂ້າພັນ, ການວິວາດ, ການລີ້ລວງ, ການຜູກພະຍາບາດ, ການສັບສົ່, ³⁰ການເວົ້ານິນທາ, ການກຽດຊັງພຣະເຈົ້າ, ຂີ້ອົງພົ້ນປະໝາດ, ຈອງຫອງ, ອວດຕົວ, ປະດິດຄິດແຕ່ງການຊົ່ວຂຶ້ນ, ບໍ່ຟັງຄວາມພໍ່ແມ່, ³¹ໃຈບໍ່ສັງເກດການດີແລະຊົ່ວ, ບໍ່ຖືຄຳພັນສັນຍາ, ຂາດຄວາມຮັກທຳມະດາ, ບໍ່ມີຄວາມເມດຕາເອັນດູ. ³²ເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາຮູ້ຈັກຂັບນັດຂອງພຣະເຈົ້າຄັກ ທີ່ກ່າວວ່າຄົນທັງປວງທີ່ເຮັດຢ່າງນັ້ນກໍລົມຄວນຈະຕາຍ ເຖິງປານນັ້ນເຂົາກໍຍັງເຮັດຢູ່ ແລະທັງເຫັນພ້ອມກັບຄົນທີ່ເຮັດຢ່າງນັ້ນດ້ວຍ.

ບົດທີ 2

ການຊົງພິພາກສາອັນຍຸດຕິທຳ

¹ເຫດສັນນັ້ນມະນຸດເອີຍ, ບໍ່ວ່າເຈົ້າຈະແມ່ນໃຜ ເມື່ອເຈົ້າກ່າວໂທດໃສ່ຄົນອື່ນເຈົ້າບໍ່ມີຂໍ້ທີ່ຈະແກ້ຕົວໄດ້ ເພາະໃນເມື່ອເຈົ້າກ່າວໂທດໃສ່ຜູ້ອື່ນນັ້ນ ເຈົ້າກໍກ່າວໂທດໃສ່ຕົວເອງ ເພາະວ່າເຈົ້າທີ່ກ່າວໂທດໃສ່ເຂົາກໍຍັງເຮັດຢູ່ຢ່າງດຽວກັນກັບເຂົາ. ²ເຮົາທັງຫລາຍຮູ້ຢູ່ວ່າ ການທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງພິພາກສາລົງໂທດຄົນທັງຫລາຍທີ່ເຮັດການຢ່າງນັ້ນ ກໍຖືກຕ້ອງຢູ່ແລ້ວ. ³ແຕ່ມະນຸດເອີຍ, ເຈົ້າຜູ້ກ່າວໂທດຄົນທີ່ເຮັດຢ່າງນັ້ນ ແຕ່ເຈົ້າເອງຍັງເຮັດຢ່າງດຽວກັນກັບເຂົາ ເຈົ້າຄິດຫລືວ່າຈະພົ້ນຈາກການຊົງພິພາກສາລົງໂທດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້. ⁴ຫລືວ່າເຈົ້າປະໝາດພຣະກະລຸນາຄຸນອັນສົມບູນແລະຄວາມອົດກັ້ນພຣະໄທກັບຄວາມອົດທົນຂອງພຣະອົງ ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຫລືວ່າພຣະກະລຸນາຄຸນຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນ ຊົງປະສົງຈະນຳເຈົ້າໃຫ້ກັບໃຈເສຍໃໝ່. ⁵ແຕ່ໃຈຂອງເຈົ້າແຂງກະດ້າງແລະບໍ່ຍອມກັບຕົວ ເຈົ້າຈຶ່ງກຳລັງສ້າງສົມພຣະພິໂລດໄວ້ໃຫ້ຕົວເອງໃນວັນຂອງຄວາມຮ້າຍຂາດນັ້ນ ຄືວັນທີ່ພຣະເຈົ້າຈະຊົງພິພາກສາລົງໂທດຢ່າງຍຸດຕິທຳໃຫ້ປະກົດແຈ້ງນັ້ນ. ⁶ເພາະພຣະອົງຈະຊົງປະທານຕອບແທນຕາມການເຮັດຂອງເຂົາທຸກຄົນ. ⁷ສຳລັບຄົນທີ່ມີຄວາມພຽນພະຍາຍາມເຮັດການດີ, ສະແຫວງຫາສະຫງ່າລາສີ, ຍົດສັກ, ແລະຄວາມບໍ່ຮູ້ຕາຍນັ້ນ ພຣະອົງຈະຊົງປະທານຊີວິດອັນຕະຫລອດໄປເປັນນິດໃຫ້ແກ່ເຂົາ. ⁸ແຕ່ພຣະອົງຈະຊົງສະແດງພຣະພິໂລດອັນເຜັດຮ້ອນແກ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຄິດໃຫຍ່ໄຝ່ສູງ ແລະແກ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງຄວາມຈິງແຕ່ຍອມເຮັດຕາມຄວາມຊົ່ວ. ⁹ຄວາມທຸກຂະເວດທະນາຈະເກີດມີແກ່ມະນຸດທຸກຄົນທີ່ເຮັດການຊົ່ວ ຄືເກີດແກ່ຊາດຍິວກ່ອນ ແລະແກ່ຄົນຕ່າງຊາດດ້ວຍ. ¹⁰ແຕ່ສະຫງ່າລາສີແລະຍົດສັກກັບຄວາມສຸກສຳລານຈະເກີດມີແກ່ທຸກຄົນທີ່ເຮັດການດີ ຄືແກ່ຊາດຍິວກ່ອນແລະແກ່ຄົນຕ່າງຊາດດ້ວຍ. ¹¹ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງເຫັນແກ່ໜ້າຜູ້ໃດເລີຍ. ¹²ຄົນທັງຫລາຍທີ່ບໍ່ມີພຣະບັນຍັດແລະເຮັດຜິດບາບ ຈະຕ້ອງຈົບຫາຍໄປໂດຍບໍ່ອ້າງພຣະບັນຍັດ ແຕ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ມີພຣະບັນຍັດແລະເຮັດຜິດບາບ ກໍຈະຕ້ອງຖືກໂທດຕາມພຣະບັນຍັດນັ້ນ. ¹³ດ້ວຍວ່າບໍ່ແມ່ນພວກຄົນທີ່ຟັງພຣະບັນຍັດຈະເປັນຜູ້ຊອບທຳຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ ແຕ່ແມ່ນຜູ້ທີ່ຂັບຕາມພຣະບັນຍັດເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະໄດ້ຖືວ່າຊອບທຳ. ¹⁴ເມື່ອພວກຕ່າງຊາດຜູ້ບໍ່ມີພຣະບັນຍັດຫາກໄດ້ປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດໄປ ໂດຍນິໄສປົກກະຕິ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ເຖິງແມ່ນເຂົາບໍ່ມີພຣະບັນຍັດ ແຕ່ກໍຍັງເປັນພຣະບັນຍັດໃນຕົວເຂົາເອງ. ¹⁵ເຂົາສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຫລັກການປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດນັ້ນ ກໍຈາລຶກໄວ້ໃນໃຈ

ຂອງເຂົາແລ້ວແລະໃຈສໍານຶກຜິດແລະຊອບຂອງເຂົາກໍເປັນພະຍານເໝືອນກັນ ແມ່ນຄວາມຄິດຂອງເຂົານັ້ນແຫລະ, ທີ່ກ່າວໂທດຕົວເຂົາ ຫລືອາດຈະແກ້ຕົວໃຫ້ເຂົາ. ¹⁶ໃນວັນທີ່ພຣະເຈົ້າຈະຊົງໃຫ້ພຣະເຢຊູຄຣິດ ພິພາກສາຄວາມເລິກລັບຂອງມະນຸດທັງຫລາຍຕາມຂ່າວປະເສີດທີ່ເຮົາໄດ້ປະກາດແລ້ວນັ້ນ.

ພວກຍິວແລະ ພຣະບັນຍັດ

¹⁷ແຕ່ຖ້າເຈົ້າໄດ້ຊື່ວ່າເປັນຊາດຍິວ ຈິ່ງເພິ່ງພາອາໄສພຣະບັນຍັດ, ແລະອວດວ່າມີພຣະເຈົ້າ. ¹⁸ແລະຮູ້ຈັກນໍ້າພຣະໄທຂອງພຣະອົງ, ທັງເຫັນຊອບໃນສິ່ງປະເສີດເພາະເຈົ້າໄດ້ຮຽນຮູ້ໃນພຣະບັນຍັດ. ¹⁹ແລະຖ້າເຈົ້າຖືພັນວ່າຕົວເປັນຜູ້ນໍາຄົນຕາບອດ, ເປັນແສງສະຫວ່າງແກ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃນຄວາມມືດ. ²⁰ເປັນຜູ້ອົບຮົມຄົນໂງ່, ເປັນຄູສອນເດັກນ້ອຍ, ເປັນຜູ້ມີແບບແຜນອັນສົມບູນຂອງຄວາມຮູ້ແລະຄວາມຈິງໃນພຣະບັນຍັດ. ²¹ສັນນັ້ນເຈົ້າຊຶ່ງເປັນຜູ້ສອນຄົນອື່ນຈະບໍ່ສອນຕົວເອງຫລືເຈົ້າຜູ້ປະກາດວ່າ, “ຢ່າລັກຊັບ” ເຈົ້າເອງລັກຢູ່ຫລືບໍ່. ²²ເຈົ້າຜູ້ທີ່ໄດ້ບອກວ່າ “ຢ່າຫລິ້ນຊູ” ເຈົ້າເອງຍັງຫລິ້ນຢູ່ຫລືບໍ່ ເຈົ້າຜູ້ກຽດຊັງພຣະທຽມ ຕົວເຈົ້າຍັງລັກບຸນວິຫານຫລືບໍ່. ²³ເຈົ້າຜູ້ອວດອ້າງໃນພຣະບັນຍັດ ຕົວເຈົ້າຍັງຫລັກກຽດແກ່ພຣະເຈົ້າໂດຍເຮັດຜິດຕໍ່ພຣະບັນຍັດຫລືບໍ່. ²⁴ເພາະພຣະຄໍາພີຂຽນໄວ້ວ່າ “ພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າຖືກໝິ່ນປະໝາດໃນຖ້າມກາງຄົນຕ່າງຊາດກໍເພາະເຈົ້າທັງຫລາຍ.”

²⁵ຖ້າເຈົ້າເຮັດຕາມພຣະບັນຍັດ ພິທີຕັດນັ້ນເປັນປະໂຫຍດແທ້ ແຕ່ຖ້າເຈົ້າລ່ວງລະເມີດພຣະບັນຍັດ ການທີ່ເຈົ້າຮັບພິທີຕັດນັ້ນກໍເໝືອນບໍ່ໄດ້ຮັບ. ²⁶ສັນນັ້ນຖ້າຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບພິທີຕັດ ແຕ່ຍັງຖືຮັກສາພຣະບັນຍັດຢູ່ ການທີ່ຜູ້ນັ້ນບໍ່ໄດ້ຮັບພິທີຕັດຈະໄດ້ຊົງຖືເໝືອນກັບວ່າ ຜູ້ນັ້ນໄດ້ຮັບພິທີຕັດແລ້ວບໍ່ແມ່ນຫລື. ²⁷ເຖິງແມ່ນວ່າເຈົ້າທັງຫລາຍມີພຣະບັນຍັດທີ່ຈາລຶກໄວ້ ແລະໄດ້ຮັບພິທີຕັດແລ້ວ ກໍຍັງລ່ວງລະເມີດຕໍ່ພຣະບັນຍັດນັ້ນ ຝ່າຍຄົນທໍາມະດາສາມັນທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບພິທີຕັດ ເຂົາກໍຍັງຖືຮັກສາພຣະບັນຍັດຢູ່ ເຂົາພວກນັ້ນແຫລະ, ຈະກ່າວໂທດໃສ່ເຈົ້າ. ²⁸ເພາະວ່າຄົນຍິວແທ້ບໍ່ແມ່ນຄົນທີ່ເປັນຍິວ ແຕ່ພາຍນອກເທົ່ານັ້ນ ແລະການຮັບພິທີຕັດກໍບໍ່ແມ່ນອັນທີ່ປະກົດໃນເນື້ອກາຍເທົ່ານັ້ນ. ²⁹ແຕ່ວ່າຄົນທີ່ເປັນຊາດຍິວແທ້ ຄືຄົນທີ່ເປັນຊາດຍິວພາຍໃນ ແລະການຮັບພິທີຕັດແທ້ນັ້ນ ຄືການຮັບທາງຈິດໃຈຊຶ່ງເປັນໄປຕາມພຣະວິນຍານ ບໍ່ແມ່ນເປັນໄປຕາມບົດບັນຍັດຄົນຢ່າງນັ້ນພຣະເຈົ້າຊົງສັນລະເສີນ^[1] ບໍ່ແມ່ນມະນຸດສັນລະເສີນ.

ບົດທີ 3

¹ຖ້າຢ່າງນັ້ນຄົນຍິວ ຈະໄດ້ປຽບກວ່າຄົນອື່ນຢ່າງໃດ ຫລືການຮັບພິທີຕັດຈະມີປະໂຫຍດອັນໃດ. ²ກໍມີປະໂຫຍດຫລາຍໃນທຸກສິ່ງ ເປັນຕົ້ນວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງມອບພຣະທໍາໂອວາດໃຫ້

^[1]ຄໍາວ່າສັນລະເສີນກໍອ້າງເຖິງທ່ານຢູດາປູ່ຂອງຊາດຍິວ ໃນພາສາເຮັບເຣນັ້ນ ຢູດາ ແປວ່າ ຜູ້ສົມກັບຄວາມສັນລະເສີນ.

ພວກຢິວຮັກສາ. ³ເຖິງແມ່ນມີບາງຄົນບໍ່ສັດຊື່ ຄວາມບໍ່ສັດຊື່ຂອງເຂົານັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມສັດຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າເສຍປະໂຫຍດຫລື. ⁴ບໍ່ແມ່ນຢ່າງນັ້ນດອກ ເຖິງແມ່ນວ່າທຸກຄົນເປັນຄົນຕົວະກໍຕາມ ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າສັດຊື່ທ່ຽງທໍາ ຕາມຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄໍາພີວ່າ, “ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ປະກົດວ່າຊົງເປັນຜູ້ທ່ຽງທໍາ ໃນ ຖ້ອຍຄໍາທັງຫລາຍຂອງພຣະອົງ ແລະ ຊົງມີໄຊ ເມື່ອເຂົາກ່າວໂທດໃສ່ພຣະອົງ.”

⁵ແຕ່ຖ້າວ່າຄວາມອະທໍາຂອງພວກເຮົາ ເປັນເຫດໃຫ້ເຫັນຄວາມຍຸດຕິທໍາຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວ ພວກເຮົາຈະວ່າຢ່າງໃດ ຈະວ່າພຣະເຈົ້າລົງໂທດໂດຍບໍ່ຍຸດຕິທໍາຢ່າງນັ້ນຫລື (ເຮົາເວົ້າຢ່າງມະນຸດ). ⁶ບໍ່ແມ່ນຢ່າງນັ້ນດອກ ຖ້າແມ່ນຢ່າງນັ້ນແລ້ວພຣະເຈົ້າຈະຊົງພິພາກສາໂລກໄດ້ຢ່າງໃດ. ⁷ແຕ່ຖ້າວ່າຄວາມຕົວະລ່າຍຂອງເຮົາເປັນເຫດໃຫ້ຄວາມທ່ຽງທໍາຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ປະກົດແຈ້ງຄັກ ແລະເປັນທີ່ໃຫ້ເກີດກຽດຕິຍົດແກ່ພຣະອົງ ເປັນຫຍັງເຮົາຈຶ່ງຍັງຖືກຊົງລົງໂທດເໝືອນເປັນຄົນຜິດບາບ. ⁸ແລະເປັນຫຍັງເຮົາຈຶ່ງບໍ່ເຮັດຊົ່ວເພື່ອຄວາມດີຈະເກີດຂຶ້ນຈາກຄວາມຊົ່ວນັ້ນ ຕາມທີ່ບາງຄົນເລົ່າລືແລະນິນທາຫາວ່າເຮົາໄດ້ກ່າວຢ່າງນັ້ນແລ້ວ ການລົງໂທດຄົນຢ່າງນັ້ນກໍຍຸດຕິທໍາແລ້ວ.

ບໍ່ມີຄົນຊອບທໍາ

⁹ຖ້າດັ່ງນັ້ນແລ້ວຈະເປັນຢ່າງໃດ ເຮົາຄົນຢິວ ຈະໄດ້ປຽບກວ່າຫລືບໍ່^[1] ບໍ່ແມ່ນຢ່າງນັ້ນດອກ ດ້ວຍວ່າເຮົາໄດ້ພ້ອງແລ້ວວ່າ ທັງຄົນຢິວ ແລະຄົນຕ່າງຊາດກໍຢູ່ໃຕ້ອໍານາດຂອງຄວາມຜິດບາບທຸກຄົນ. ¹⁰ດັ່ງມີຄໍາຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄໍາພີວ່າ,

- "ບໍ່ມີຄົນຊອບທໍາຈັກຄົນໜຶ່ງຄົນດຽວ
- ¹¹ ບໍ່ມີຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈ ບໍ່ມີຄົນທີ່ສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າ
- ¹² ທຸກຄົນໄດ້ຫລົງເວັ້ນໄປ ເຂົາພາກັນເປັນຄົນຊົ່ວໄປໝົດ
ຜູ້ເຮັດການດີບໍ່ມີຈັກຄົນດຽວ
- ¹³ ລໍາຄໍຂອງເຂົາຄືຂຸມຝັງຊາກສົບທີ່ໄຂຢູ່
ເຂົາໃຊ້ລິ້ນຂອງເຂົາໃນການລໍ້ລວງ
ມີພິດຮູ້ຮ້າຍຢູ່ໃຕ້ຮິມປາກຂອງເຂົາ
- ¹⁴ ປາກຂອງເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍຄໍາປ້ອຍດໍາແລະຄໍາຂົມຂຶ້ນ
- ¹⁵ ຕີນຂອງເຂົາວ່ອງໄວໃນການເຮັດໃຫ້ນອງເລືອດ
- ¹⁶ ເຂົາຍ່ອມຖິ້ມຄວາມເສຍຫາຍແລະຄວາມທຸກໄວ້ໃນທາງທີ່ເຂົາເດີນໄປ
- ¹⁷ ແລະເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກຫົນທາງແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ
- ¹⁸ ເຂົາບໍ່ເຄີຍຄິດທີ່ຈະຢາກເງາພຣະເຈົ້າ.”

¹⁹ແຕ່ເຮົາທັງຫລາຍຮູ້ຢູ່ວ່າພຣະບັນຍັດທຸກຂໍ້ທີ່ໄດ້ກ່າວນັ້ນ ກໍກ່າວແກ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຢູ່ໃຕ້

^[1]ປະໂຫຍກນີ້ອາດແປວ່າ (1) “ເຂົາຈະໄດ້ປຽບກວ່າຫລື” (2) “ເຮົາກໍາລັງສະເໜີຄວາມແກ້ຕົວບໍ່.”

ພຣະບັນຍັດເພື່ອອັດປາກທຸກຄົນ ແລະເພື່ອໃຫ້ມະນຸດທຸກຄົນໃນໂລກຢູ່ໃຕ້ການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ. ²⁰ເພາະວ່າໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດຈະຊົງຖືວ່າເປັນຜູ້ຊອບທຳດ້ວຍການເຮັດຕາມພຣະບັນຍັດ ເພາະວ່າພຣະບັນຍັດໄດ້ເຮັດໃຫ້ສັງເກດຮູ້ຈັກຄວາມບາບ.

ຄວາມຊອບທຳໂດຍທາງຄວາມເຊື່ອ

²¹ແຕ່ບັດນີ້ຄວາມຊອບທຳຊຶ່ງມາຈາກພຣະເຈົ້າ ໄດ້ປະກົດນອກຈາກພຣະບັນຍັດ (ມີພຣະບັນຍັດແລະຜູ້ປະກາດພຣະທຳເປັນພະຍານຢູ່). ²²ຄືຄວາມຊອບທຳທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງຊົງປະທານແກ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອທຸກຄົນ ດ້ວຍອາໄສຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ ເພາະວ່າຄົນທັງຫລາຍສະເໝີກັນທຸກຄົນ. ²³ດ້ວຍວ່າທຸກຄົນໄດ້ເຮັດຜິດບາບ ແລະຂາດຈາກພຣະລັດສະໝີຂອງພຣະເຈົ້າ. ²⁴ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງຖືວ່າເຂົາເປັນຄົນຊອບທຳ ດ້ວຍພຣະກະລຸນາຄຸນຂອງພຣະອົງທີ່ບໍ່ຄິດວ່າ ຄິດດ້ວຍການຊົງໄຖ່ໄວ້ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ. ²⁵ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໃຫ້ປະກົດ ເພື່ອໃຫ້ເປັນຜູ້ໄຖ່ໂທດແທນບາບໂດຍຄວາມເຊື່ອໃນພຣະໂລຫິດຂອງພຣະອົງ ອັນນີ້ກໍເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນການທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງອົດກັ້ນພຣະໂທໄວ້ ແລະບໍ່ໄດ້ຊົງລົງໂທດມະນຸດທີ່ໄດ້ເຮັດຜິດບາບໄປແລ້ວນັ້ນ. ²⁶ແລະເພື່ອຈະຊົງສະແດງໃນບັດຈຸບັນວ່າພຣະອົງຊົງເປັນຜູ້ຍຸດຕິທຳ ແລະຊົງໄຜດຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ຊອບທຳດ້ວຍ.

²⁷ເມື່ອເປັນຢ່າງນັ້ນແລ້ວເຮົາຈະເອົາອັນໃດມາອວດ ກໍໝົດຫົນທາງ ຈະອ້າງຫລັກອັນໃດວ່າໝົດຫົນທາງ ຈະອ້າງຫລັກການປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດຫລື ບໍ່ແມ່ນດອກ ແຕ່ຕ້ອງອ້າງເອົາຫລັກຂອງຄວາມເຊື່ອ. ²⁸ດ້ວຍວ່າພວກເຮົາເຫັນວ່າຄົນໜຶ່ງຄົນໃດຈະຊົງຖືວ່າຊອບທຳໄດ້ ກໍໂດຍອາໄສຄວາມເຊື່ອນອກຈາກການປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດ. ²⁹ຫລືວ່າພຣະເຈົ້ານັ້ນຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຊາດຍິວຊາດດຽວເທົ່ານັ້ນຫລື ພຣະອົງບໍ່ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຄົນຕ່າງຊາດດ້ວຍຫລື ແມ່ນແລ້ວ ພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຄົນຕ່າງຊາດດ້ວຍ. ³⁰ເຫດວ່າພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າແຕ່ອົງດຽວ ແລະພຣະອົງຊົງໄຜດຖືວ່າຄົນທີ່ຮັບພິທີຕັດນັ້ນເປັນຄົນຊອບທຳດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ ແລະຈະຊົງໄຜດຖືວ່າຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບພິທີຕັດນັ້ນເປັນຄົນຊອບທຳ ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອເໝືອນກັນ. ³¹ຖ້າຢ່າງນັ້ນພວກເຮົາຈະລຶບລ້າງພຣະບັນຍັດດ້ວຍຄວາມເຊື່ອຫລື ບໍ່ແມ່ນຢ່າງນັ້ນດອກ ແຕ່ພວກເຮົາຍັງເປັນຜູ້ສະໜັບສະໜູນພຣະບັນຍັດອີກ.

ບົດທີ 4

ອັບຣາຮາມເປັນແບບຢ່າງ

¹ຖ້າຢ່າງນັ້ນພວກເຮົາຈະວ່າຢ່າງໃດເຖິງເລື່ອງ ອັບຣາຮາມ ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາຕາມສາຍເລືອດ. ²ຖ້າພຣະເຈົ້າຊົງຖືວ່າອັບຣາຮາມ ເປັນຄົນຊອບທຳດ້ວຍການປະຕິບັດ ທ່ານກໍມີທາງທີ່ຈະອວດໄດ້ ແຕ່ຕໍ່ພຣະພິກພຣະເຈົ້າທ່ານບໍ່ມີທາງຢ່າງນັ້ນ. ³ພຣະຄຳພີໄດ້ກ່າວໄວ້ຢ່າງໃດ ກໍກ່າວວ່າ, “ອັບຣາຮາມໄດ້ເຊື່ອພຣະເຈົ້າ ແລະຄວາມເຊື່ອນັ້ນພຣະເຈົ້າຊົງຖືວ່າເປັນຄວາມຊອບທຳແກ່ທ່ານ.” ⁴ຝ່າຍຄົນທີ່ເຮັດການກໍບໍ່ຖືວ່າຄຳຈ້າງທີ່ຕົນໄດ້ຮັບນັ້ນເປັນບຳເໜັດ ແຕ່ຖືວ່າເປັນຄຳແຮງງານທີ່ຕົນເຮັດ. ⁵ສ່ວນຄົນທີ່ບໍ່ອາໄສການປະຕິບັດ ແຕ່ໄດ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງຜູ້ຊົງ

ໂຜດຄົນຜິດໃຫ້ເປັນຄົນຊອບທຳ ຄວາມເຊື່ອຂອງຄົນນັ້ນກໍຖືວ່າເປັນຄວາມຊອບທຳ.

⁶ດັ່ງ ດາວິດ ໄດ້ກ່າວ ເຖິງ ຄວາມສຸກຂອງ ຄົນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງ ໂຜດຖືວ່າ ເປັນ ຄົນ ຊອບທຳ ໂດຍບໍ່ໄດ້ອາໄສການປະຕິບັດ,

⁷ວ່າ, “ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ຮັບຄວາມອະໄພແກ່ການລ່ວງລະເມີດຂອງຕົນ
ແລະການຜິດບາບຂອງຕົນໄດ້ຊົງປົກບັງໄວ້ແລ້ວ
ຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ເປັນສຸກ.

⁸ບຸກຄົນທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງຖືໂທດ ກໍເປັນສຸກ.”

⁹ຖ້າເປັນດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມສຸກມີແກ່ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບພິທີຕັດແຕ່ພວກດຽວຫລື ຫລືວ່າມີແກ່ຄົນທີ່ບໍ່
ໄດ້ຮັບພິທີຕັດດ້ວຍ ເພາະເຮົາກ່າວວ່າ, “ອັບຣາຮາມ ໄດ້ເຊື່ອພຣະເຈົ້າ ແລະເພາະຄວາມເຊື່ອ
ນັ້ນພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຊົງຖືວ່າທ່ານເປັນຄົນຊອບທຳ.” ¹⁰ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງຖືເມື່ອໃດ ເມື່ອທ່ານຮັບພິທີ
ຕັດແລ້ວຫລື ຫລືວ່າເມື່ອຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບເທື່ອ ບໍ່ແມ່ນເມື່ອຮັບແລ້ວ ແຕ່ເມື່ອຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບພິທີ
ຕັດເທື່ອ. ¹¹ແລະທ່ານໄດ້ຮັບພິທີຕັດນັ້ນເປັນເຄື່ອງໝາຍສຳຄັນ ຄືເປັນກາປະທັບຂອງຄວາມ
ຊອບທຳຊຶ່ງເກີດດ້ວຍຄວາມເຊື່ອທີ່ທ່ານໄດ້ມີຢູ່ ເມື່ອທ່ານຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບພິທີຕັດເທື່ອນັ້ນ ເພື່ອ
ທ່ານຈະໄດ້ເປັນບິດາຂອງຄົນທັງປວງທີ່ເຊື່ອ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າຊົງຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທຳເຖິງແມ່ນວ່າ
ຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບພິທີຕັດກໍຕາມ. ¹²ແລະເພື່ອທ່ານຈະເປັນບິດາຂອງຄົນທັງປວງທີ່ຮັບພິທີຕັດ ແລະບໍ່
ພຽງແຕ່ຮັບພິທີຕັດເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ມີຄວາມເຊື່ອຕາມແບບຂອງອັບຣາຮາມບິດາຂອງເຮົາທັງຫລາຍ
ຊຶ່ງທ່ານມີຄວາມເຊື່ອເມື່ອຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບພິທີຕັດນັ້ນ.

ໂດຍຄວາມເຊື່ອພຣະສັນຍາຈຶ່ງເກີດຜົນ

¹³ດ້ວຍວ່າພຣະສັນຍາທີ່ຊົງປະທານແກ່ອັບຣາຮາມ ແລະຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍຂອງທ່ານທີ່ວ່າຈະໄດ້
ທັງພິພົບໂລກເປັນມໍລະດົກນັ້ນ ກໍບໍ່ໄດ້ມາທາງພຣະບັນຍັດ ແຕ່ໄດ້ມາທາງຄວາມຊອບທຳທີ່
ເກີດມາຈາກຄວາມເຊື່ອ. ¹⁴ຖ້າຄົນທີ່ຖືຕາມພຣະບັນຍັດນັ້ນຈະເປັນເຈົ້າຂອງມໍລະດົກ ແລ້ວ
ຄວາມເຊື່ອກໍບໍ່ມີປະໂຫຍດອັນໃດ ແລະພຣະສັນຍາກໍເສຍປະໂຫຍດເໝືອນກັນ. ¹⁵ເພາະວ່າ
ພຣະບັນຍັດເປັນເຫດໃຫ້ມີການຊົງພຣະພິໂລດ ແຕ່ບ່ອນໃດບໍ່ມີພຣະບັນຍັດ ບ່ອນນັ້ນກໍບໍ່ມີ
ການລ່ວງລະເມີດພຣະບັນຍັດ. ¹⁶ເພາະເຫດນັ້ນແຫລະ, ການທີ່ໄດ້ຮັບມໍລະດົກຈຶ່ງຂຶ້ນຢູ່ກັບ
ຄວາມເຊື່ອ ເພື່ອຈະໄດ້ເປັນຕາມພຣະຄຸນ ເພື່ອພຣະສັນຍານັ້ນຈະເປັນທີ່ໄວ້ວາງໃຈແກ່ຜູ້ສືບ
ເຊື້ອສາຍຂອງທ່ານທຸກຄົນ ບໍ່ໃຊ້ແກ່ຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍທີ່ຖືພຣະບັນຍັດພວກດຽວ ແຕ່ແກ່ບັນດາຄົນ
ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອຢ່າງດຽວກັນກັບອັບຣາຮາມ ຜູ້ເປັນບິດາຂອງເຮົາທັງໝົດ. ¹⁷ຕາມທີ່ຂຽນໄວ້ໃນ
ພຣະຄຳແລ້ວວ່າ, “ເຮົາໄດ້ຕັ້ງໃຫ້ເຈົ້າເປັນບິດາຂອງມວນປະຊາຊາດ” ຕັ້ງໄວ້ຈຳເພາະພຣະ-
ພັກພຣະເຈົ້າທີ່ທ່ານໄດ້ເຊື່ອນັ້ນ ຄືພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນທີ່ຕາຍແລ້ວມີຊີວິດຄືນມາ ແລະ
ຊົງເອີ້ນສິ່ງຂອງທີ່ບໍ່ມີໃຫ້ມີຂຶ້ນ. ¹⁸ຝ່າຍອັບຣາຮາມນັ້ນເມື່ອບໍ່ມີຫວັງທີ່ໜ້າໄວ້ວາງໃຈແລ້ວ ກໍຍັງ
ເຊື່ອໄວ້ວາງໃຈ ມີຄວາມຫວັງວ່າຈະເປັນ “ບິດາຂອງມວນປະຊາຊາດ” ຕາມຄຳທີ່ຊົງກ່າວໄວ້
ແລ້ວວ່າ, “ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈະເປັນຢ່າງນັ້ນແຫລະ.” ¹⁹ຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານບໍ່ໄດ້ລົດນ້ອຍ
ຖອຍລົງເລີຍ ເຖິງແມ່ນວ່າອາຍຸສັງຂານຂອງຕົນໄດ້ປະມານຮ້ອຍປີແລ້ວກໍຕາມທ່ານກໍບໍ່ໄດ້ຄິດ

ວ່າຮ່າງກາຍຂອງຕົນປຽບເໝືອນກັບຕາຍແລ້ວ ແລະບໍ່ໄດ້ຄິດວ່າທ້ອງຂອງນາງຊາຮາເປັນໝັ້ນ.
20ທ່ານບໍ່ໄດ້ສົງໃສໃນພຣະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານໄດ້ເພີ່ມກຳລັງໃຫ້
ແຂງແຮງຂຶ້ນ ທ່ານຈຶ່ງໄດ້ຖວາຍກຽດຕິຍົດແກ່ພຣະເຈົ້າ. 21ທ່ານເຊື່ອໝັ້ນວ່າພຣະເຈົ້າຊົງລິດ
ອຳນາດ ອາດເຮັດໃຫ້ສຳເລັດໄດ້ຕາມທີ່ຊົງສັນຍາໄວ້ແລ້ວ. 22ດ້ວຍເຫດນີ້ແຫລະ, ຄວາມເຊື່ອ
ນັ້ນ “ຊົງຖືວ່າເປັນຄວາມຊອບທຳແກ່ທ່ານ.”

23ແຕ່ຄຳວ່າ, “ຊົງຖືວ່າເປັນຄວາມຊອບທຳແກ່ທ່ານນັ້ນ” ກໍບໍ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ສຳລັບທ່ານຜູ້ດຽວ.
24ແຕ່ສຳລັບເຮົາທັງຫລາຍດ້ວຍ ຄືຈະຊົງຖືວ່າເປັນຄວາມຊອບທຳແກ່ພວກເຮົາ ຄືເຮົາທີ່ເຊື່ອໃນ
ພຣະອົງ ຜູ້ຊົງບັນດານໃຫ້ພຣະເຢຊູເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຄືນຂຶ້ນມາຈາກຕາຍ. 25ຄືພຣະເຢຊູຜູ້
ຊົງຖືກມອບໄວ້ໃຫ້ເຖິງສິ້ນພຣະຊົນແລ້ວ ເພາະການເຮັດຜິດຂອງເຮົາທັງຫລາຍແລະໄດ້ຖືກຊົງ
ບັນດານໃຫ້ຄືນພຣະຊົນ ເພື່ອໃຫ້ເຮົາໄດ້ຊົງຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທຳ.

ບົດທີ 5 ການຊົງຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທຳ

1ເຫດສັນນັ້ນເມື່ອເຮົາທັງຫລາຍໄດ້ຊົງຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທຳເພາະຄວາມເຊື່ອແລ້ວພວກເຮົາ
ຈຶ່ງມີສັນຕິສຸກ^[1] ກັບພຣະເຈົ້າໂດຍທາງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ. 2ໂດຍທາງພຣະອົງ
ເຮົາທັງຫລາຍຈຶ່ງໄດ້ຮັບຄວາມແນະນຳເຂົ້າໄປໃນອົມພຣະຄຸນ ທີ່ພວກເຮົາຢືນຢູ່ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ
ແລະພວກເຮົາຊົມຊື່ນຍິນດີ^[2] ໃນຄວາມຫວັງວ່າຈະໄດ້ມີສ່ວນໃນສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະເຈົ້າ.
3ຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກພວກເຮົາກໍຊົມຊື່ນຍິນດີໃນຄວາມຍາກລຳບາກດ້ວຍ ເພາະຮູ້ແລ້ວວ່າຄວາມ
ຍາກລຳບາກນັ້ນເຮັດໃຫ້ເກີດມີຄວາມອົດທົນ. 4ແລະຄວາມອົດທົນນັ້ນເຮັດໃຫ້ເຮົາເປັນຄົນທີ່
ພຣະເຈົ້າຊົງເຫັນຊອບ ແລະການທີ່ຊົງເຫັນຊອບນັ້ນເຮັດໃຫ້ມີຄວາມໄວ້ວາງໃຈ. 5ແລະຄວາມ
ໄວ້ວາງໃຈບໍ່ທ່ອນເຮັດໃຫ້ມີຄວາມເສຍໃຈເພາະຜິດຫວັງ ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເປັ່ງຄວາມຮັກ
ຂອງພຣະອົງເຂົ້າໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ ດ້ວຍທາງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງປະ-
ທານໃຫ້ແກ່ເຮົາທັງຫລາຍແລ້ວ.

6ຂະນະທີ່ເຮົາທັງຫລາຍຍັງຂາດກຳລັງ ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງສິ້ນພຣະຊົນເພື່ອແທນຄົນຊົ່ວອະທຳ
ຕາມເວລາອັນເໝາະສົມ. 7ດ້ວຍວ່າບໍ່ສູ້ຈະມີໃຜຍອມຕາຍແທນຄົນຊອບທຳ ແຕ່ບາງທີອາດຈະ
ມີຄົນກ້າຕາຍແທນຄົນດີກໍໄດ້. 8ແຕ່ຝ່າຍພຣະເຈົ້າຊົງສະແດງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງແກ່ເຮົາ
ທັງຫລາຍ ຄືຂະນະທີ່ພວກເຮົາຍັງເປັນຄົນຜິດບາບຢູ່ນັ້ນ ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງຍອມສິ້ນພຣະຊົນ
ແທນເຮົາທັງຫລາຍ. 9ເຫດສັນນັ້ນເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ຊົງຖືວ່າ ເປັນຄົນຊອບທຳແລ້ວດ້ວຍພຣະ-
ໂລຫິດຂອງພຣະອົງ ຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກເຮົາທັງຫລາຍຈະພົ້ນຈາກພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າ
ໂດຍພຣະອົງ. 10ດ້ວຍວ່າເມື່ອເຮົາທັງຫລາຍຍັງເປັນສັດຕູຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຜດໃຫ້

[1]ແທນທີ່ຈະເວົ້າ, “ພວກເຮົາຈຶ່ງມີສັນຕິສຸກ” ກໍອາດເວົ້າໄດ້ວ່າ, “ໃຫ້ເຮົາເປັນສັນຕິສຸກ.” [2]ຫລືວ່າ, “ຈຶ່ງໃຫ້
ພວກເຮົາຊົມຊື່ນຍິນດີ.”

ພວກເຮົາໄດ້ຄືນດີກັບພຣະອົງ ໂດຍທີ່ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງຊົງສິ້ນພຣະຊົນແລ້ວ ຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກ ເມື່ອເຮົາທັງຫລາຍໄດ້ກັບຄືນດີແລ້ວພວກເຮົາກໍຈະໄດ້ພົ້ນດ້ວຍການຊົງຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ. ¹¹ບໍ່ພຽງແຕ່ເທົ່ານັ້ນ ເຮົາທັງຫລາຍຍັງຊົມຊື່ນຍິນດີໃນພຣະເຈົ້າ ໂດຍທາງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ຜູ້ຊົງເປັນເຫດໃຫ້ເຮົາທັງຫລາຍໄດ້ຄືນດີກັບພຣະເຈົ້າ.

ອາດາມກັບພຣະຄຣິດ

¹²ເຫດສັນນັ້ນຄວາມຜິດບາບໄດ້ເຂົ້າມາໃນໂລກເພາະດ້ວຍມະນຸດຄົນດຽວ ແລະຄວາມຕາຍກໍໄດ້ເກີດມາຍ້ອນຄວາມຜິດບາບນັ້ນ ຢ່າງນັ້ນແຫລະ, ຄວາມຕາຍຈຶ່ງໄດ້ລາມໄປເຖິງມະນຸດທຸກຄົນ ເພາະວ່າທຸກຄົນໄດ້ເຮັດບາບແລ້ວ. ¹³ທີ່ຈິງ, ຄວາມຜິດບາບໄດ້ມີຢູ່ໃນໂລກແລ້ວກ່ອນມີພຣະບັນຍັດ ແຕ່ວ່າເມື່ອບໍ່ມີພຣະບັນຍັດກໍບໍ່ຖືວ່າມີຜິດ. ¹⁴ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ຄວາມຕາຍກໍໄດ້ຄອບງວ່າຕະຫລອດມາ ຕັ້ງແຕ່ອາດາມ ຈົນເຖິງ ໂມເຊ ເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາບໍ່ໄດ້ເຮັດຜິດບາບເໝືອນຢ່າງການລະເມີດຂອງ ອາດາມ ຜູ້ຊົງເປັນແບບພາຍເຖິງພຣະຜູ້ທີ່ຈະສະເດັດມາພາຍ-ຫລັງນັ້ນ. ¹⁵ແຕ່ວ່າຂອງປະທານທີ່ມາດ້ວຍພຣະຄຸນນັ້ນບໍ່ເໝືອນຢ່າງການລະເມີດ ເພາະຖ້າຄົນຈຳນວນຫລາຍຕ້ອງຕາຍເພາະການລະເມີດຂອງມະນຸດຄົນດຽວ ຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຂອງປະທານທີ່ມາດ້ວຍພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງຜູ້ດຽວ ຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ ກໍມີບໍລິບູນແກ່ຄົນຈຳນວນຫລາຍດ້ວຍ. ¹⁶ແລະຂອງປະທານນັ້ນກໍບໍ່ເໝືອນກັບຜົນທີ່ເກີດຈາກຄວາມຜິດບາບຂອງຄົນນັ້ນຜູ້ດຽວ ເພາະວ່າການຊົງພິພາກສາທີ່ເກີດຂຶ້ນເນື່ອງຈາກການລະເມີດພຽງເທື່ອດຽວ ໄດ້ນຳໄປສູ່ການລົງໂທດ ແຕ່ຂອງປະທານນັ້ນໄດ້ມີຂຶ້ນພາຍຫລັງການລະເມີດຫລາຍເທື່ອນັ້ນນຳໄປສູ່ການບົດປ່ອຍ. ¹⁷ເພາະຖ້າການລະເມີດຂອງມະນຸດຄົນດຽວເປັນເຫດໃຫ້ຄວາມຕາຍຄອບງວ່າເພາະຄົນຜູ້ດຽວນັ້ນ ຫລາຍກວ່ານັ້ນຄົນຈຳນວນຫລາຍທີ່ຮັບພຣະຄຸນອັນບໍລິບູນ ແລະຮັບຄວາມຊອບທຳຊຶ່ງເປັນຂອງປະທານ ກໍຈະຄຸ້ມຄອງຢູ່ໃນຊີວິດໂດຍພຣະອົງຜູ້ດຽວ ຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ.

¹⁸ເຫດດັ່ງນີ້ການຊົງພິພາກສາລົງໂທດໄດ້ມາເຖິງຄົນທັງປວງ ເພາະການລະເມີດເທື່ອດຽວສັນໃດ ການຊົງກະທຳອັນຊອບທຳເທື່ອດຽວກໍນຳການບົດປ່ອຍແລະຊີວິດມາເຖິງຄົນທັງປວງສັນນັ້ນ. ¹⁹ດ້ວຍວ່າຄົນຈຳນວນຫລາຍຕົກເປັນຄົນຜິດບາບເພາະມະນຸດຄົນດຽວທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງສັນ-ໃດ ຄົນຈຳນວນຫລາຍກໍຈະໄດ້ຊົງຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທຳ ເພາະພຣະອົງຜູ້ດຽວທີ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງສັນ-ນັ້ນ. ²⁰ພຣະບັນຍັດໄດ້ມີຂຶ້ນກໍເພື່ອຄວາມຜິດຈະໄດ້ປະກົດຫລາຍຂຶ້ນ ແຕ່ທີ່ໃດມີຄວາມຜິດບາບປະກົດຫລາຍຂຶ້ນ ພຣະກະລຸນາກໍຈະມີຫລາຍລິ້ນຂຶ້ນໃນທີ່ນັ້ນ. ²¹ເພື່ອວ່າຄວາມຜິດບາບໄດ້ຄອບງວ່າໃຫ້ເຖິງຄວາມຕາຍສັນໃດ ພຣະກະລຸນາກໍຈະໄດ້ຄອບງວ່າດ້ວຍຄວາມຊອບທຳ ໃຫ້ເຖິງຊີວິດອັນຕະຫລອດໄປເປັນນິດ ໂດຍທາງ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮົາທັງ-ຫລາຍສັນນັ້ນ.

ບົດທີ 6

ການຕາຍແກ່ຄວາມຜິດບາບແຕ່ດຳເນີນຊີວິດໃນພຣະຄຣິດ

¹ຖ້າຢ່າງນັ້ນແລ້ວພວກເຮົາຈະວ່າຢ່າງໃດ ຄວນທີ່ເຮົາທັງຫລາຍຈະຢູ່ໃນຄວາມຜິດບາບຕໍ່ໄປ ເພື່ອໃຫ້ພຣະຄຸນມີຫລາຍຂຶ້ນຫລື. ²ບໍ່ເປັນຢ່າງນັ້ນດອກ ພວກເຮົາຜູ້ຕາຍຕໍ່ຄວາມຜິດບາບແລ້ວ ຈະດຳເນີນຊີວິດໃນຄວາມຜິດບາບຕໍ່ໄປໄດ້ຢ່າງໃດ. ³ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ຮູ້ຫລືວ່າ ພວກເຮົາທຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາເຂົ້າໃນ ພຣະເຢຊູຄຣິດກໍໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາເຂົ້າໃນຄວາມຕາຍຂອງພຣະອົງ. ⁴ເຫດສັນນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຖືກຝັງໄວ້ກັບພຣະອົງ ໂດຍການຮັບບັບຕິສະມາເຂົ້າສ່ວນໃນການ ສິ້ນພຣະຊົນນັ້ນ ເພື່ອວ່າ ພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນພຣະຊົນ ໂດຍລິດເດດອັນຮຸ່ງ- ເຮືອງຂອງພຣະບິດາສັນໃດ ເຮົາທັງຫລາຍກໍຈະໄດ້ດຳເນີນຊີວິດໃໝ່ເໝືອນກັນສັນນັ້ນ.

⁵ເພາະວ່າຖ້າເຮົາທັງຫລາຍເຂົ້າຕິດສະໜິດກັບພຣະອົງແລ້ວໃນການຕາຍຢ່າງພຣະອົງ ເຮົາ ກໍຈະເຂົ້າສະໜິດກັບພຣະອົງໃນການຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄົນມາ ຢ່າງພຣະອົງໄດ້ຖືກຊົງບັນ- ດານໃຫ້ຄົນພຣະຊົນ. ⁶ເຮົາທັງຫລາຍຮູ້ສູ້ນີ້ແລ້ວວ່າ ເພດຄົນເກົ່າຂອງພວກເຮົານັ້ນໄດ້ຖືກຄຶງ ໄວ້ກັບພຣະອົງແລ້ວ ເພື່ອເພດຄົນເກົ່າຊຶ່ງເປັນທີ່ຢູ່ຂອງຄວາມຜິດບາບນັ້ນຈະໄດ້ຖືກທຳລາຍ ເສຍ ແລະພວກເຮົາຈຶ່ງຈະບໍ່ໄດ້ເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງຄວາມຜິດບາບອີກຕໍ່ໄປ. ⁷ດ້ວຍວ່າຜູ້ທີ່ຕາຍ ໄປແລ້ວກໍພົ້ນຈາກຄວາມຜິດບາບ.

⁸ແຕ່ຖ້າວ່າເຮົາທັງຫລາຍຕາຍແລ້ວກັບ ພຣະຄຣິດ ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າເຮົາຈະມີຊີວິດຢູ່ດ້ວຍ ກັນກັບພຣະອົງ. ⁹ເຮົາທັງຫລາຍຮູ້ຢູ່ວ່າ ພຣະຄຣິດທີ່ຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນພຣະຊົນແລ້ວນັ້ນ ຈະບໍ່ມີການສິ້ນພຣະຊົນອີກ ຄວາມຕາຍກໍຈະບໍ່ມີອຳນາດບັງຄັບພຣະອົງຕໍ່ໄປ. ¹⁰ດ້ວຍວ່າທີ່ ພຣະອົງໄດ້ຊົງສິ້ນພຣະຊົນກໍສິ້ນພຣະຊົນຕໍ່ຄວາມຜິດບາບແຕ່ເທື່ອດຽວ ແຕ່ທີ່ພຣະອົງຊົງມີ ພຣະຊົນຢູ່ນັ້ນພຣະອົງກໍຊົງມີພຣະຊົນຢູ່ເພື່ອພຣະເຈົ້າ. ¹¹ເໝືອນກັນນັ້ນແຫລະ, ເຈົ້າທັງຫລາຍ ຈຶ່ງຖືວ່າພວກເຈົ້າໄດ້ຕາຍຕໍ່ຄວາມຜິດບາບແລ້ວ ແລະມີຊີວິດຢູ່ເພື່ອພຣະເຈົ້າໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ.

¹²ເຫດສັນນັ້ນ, ຕໍ່ໄປຢ່າໃຫ້ຄວາມຜິດບາບປົກຄອງຮ່າງກາຍທີ່ຕ້ອງຕາຍຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຕ້ອງເຊື່ອຟັງຕົນຫາຂອງກາຍນັ້ນ. ¹³ຢ່າມອບອະໄວຍະວະຂອງພວກເຈົ້າໃຫ້ແກ່ ຄວາມຜິດບາບຕໍ່ໄປ ເພື່ອໃຫ້ເປັນເຄື່ອງໃຊ້ໃນການອະທຳ ແຕ່ຈຶ່ງມອບຕົວຂອງເຈົ້າຖວາຍແກ່ ພຣະເຈົ້າເປັນການສິ້ນສຸດ ເໝືອນກັບບຸກຄົນທີ່ເປັນຂຶ້ນມາຈາກຄວາມຕາຍແລ້ວ ແລະຈຶ່ງມອບ ອະໄວຍະວະຂອງເຈົ້າຖວາຍແກ່ພຣະເຈົ້າເປັນການສິ້ນສຸດ ເພື່ອເປັນເຄື່ອງໃຊ້ໃນການຊອບທຳ ຕໍ່ໄປ. ¹⁴ດ້ວຍວ່າຕໍ່ໄປຄວາມຜິດບາບຈະບໍ່ບັງຄັບພວກເຈົ້າອີກ ເພາະວ່າເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ຢູ່ ໃຕ້ພຣະບັນຍັດແຕ່ຢູ່ໃຕ້ພຣະຄຸນ.

ຂ້ອຍຂ້າຂອງຄວາມຊອບທຳ

¹⁵ຖ້າດັ່ງນັ້ນແລ້ວ, ຈະເປັນຢ່າງໃດຕໍ່ໄປ ພວກເຈົ້າຈະພາກັນໄປເຮັດຜິດບາບ ເພາະບໍ່ຢູ່ໃຕ້ ພຣະບັນຍັດແຕ່ຢູ່ໃຕ້ພຣະຄຸນຢ່າງນັ້ນຫລື ບໍ່ແມ່ນຢ່າງນັ້ນດອກ. ¹⁶ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ຮູ້ຫລືວ່າ ຖ້າພວກເຈົ້າເຄີຍມອບຕົວເຈົ້າຮັບໃຊ້ເຊື່ອຟັງຜູ້ໃດ ເຈົ້າກໍເປັນຂ້ອຍຂອງຜູ້ທີ່ເຈົ້າເຊື່ອຟັງນັ້ນ ຄື ເປັນຂ້ອຍຂອງຄວາມຜິດບາບທີ່ນຳໄປສູ່ຄວາມຕາຍຫລືເປັນຂ້ອຍຂອງການເຊື່ອຟັງຈົນໄດ້ຊົງຖື

ວ່າເປັນຄົນຊອບທຳກໍດີ. ¹⁷ແຕ່ວ່າຈົ່ງໂມທະນາພຣະຄຸນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ເພາະເມື່ອກ່ອນນັ້ນເຈົ້າທັງ-ຫລາຍເຄີຍເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງຄວາມຜິດບາບ ແຕ່ບັດນີ້ພວກເຈົ້າມີໃຈເຊື່ອຢັງຫລັກຄຳສອນນັ້ນ ຊຶ່ງຊົງໃຫ້ຄຸ້ມຄອງພວກເຈົ້າ. ¹⁸ເມື່ອພວກເຈົ້າຖືກຊົງໂຜດໃຫ້ພົ້ນ ຈາກຄວາມຜິດບາບແລ້ວ ພວກເຈົ້າໄດ້ກັບມາເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງຄວາມຊອບທຳ. ¹⁹(ເຮົາຍົກເອົາຕົວຢ່າງມະນຸດມາກ່າວ ເພາະເຫດຄວາມບົກພ່ອງຢ່າງມະນຸດທຳມະດາຂອງພວກເຈົ້າ) ເພາະເຈົ້າເຄີຍມອບອະໄວຍະ ວະຂອງພວກເຈົ້າ ເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງຄວາມຊົ່ວມົວໝອງແລະການອະທຳ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການ ອະທຳສັ່ນໃດບັດນີ້ເຈົ້າທັງຫລາຍຈົ່ງມອບອະໄວຍະວະຂອງພວກເຈົ້າໃຫ້ເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງ ຄວາມຊອບທຳເປັນການສິ້ນສຸດ ເພື່ອໃຫ້ເຖິງການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດນັ້ນ. ²⁰ເມື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍ ເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງຄວາມຜິດບາບຢູ່ນັ້ນ ຄວາມຊອບທຳກໍບໍ່ໄດ້ຄຸ້ມຄອງພວກເຈົ້າ.

²¹ຂະນະນັ້ນພວກເຈົ້າໄດ້ປະໂຫຍດອັນໃດໃນການເຫລົ່ານັ້ນຊຶ່ງບັດນີ້ພວກເຈົ້າກໍລະອາຍ ດ້ວຍວ່າຜົນສຸດທ້າຍຂອງການເຫລົ່ານັ້ນກໍຄືຄວາມຕາຍ. ²²ແຕ່ບັດນີ້ເຈົ້າທັງຫລາຍ ໄດ້ຖືກຊົງ ໂຜດໃຫ້ພົ້ນຈາກການເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງຄວາມຜິດບາບ ແລະກັບມາເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງພຣະເຈົ້າ ແລ້ວ ຜົນຕອບແທນທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບນັ້ນຄືໃຈບໍລິສຸດ ແລະຜົນສຸດທ້າຍກໍຄືຊີວິດອັນຕະຫລອດ ໄປເປັນນິດ. ²³ດ້ວຍວ່າຄຳຈ້າງຂອງຄວາມຜິດບາບຄືຄວາມຕາຍ ແຕ່ຂອງພຣະລາຊະທານອັນ ໂຜດມາແຕ່ພຣະເຈົ້າ ກໍຄືຊີວິດອັນຕະຫລອດໄປເປັນນິດໃນພຣະຄຣິດ ຄືພຣະເຢຊູເຈົ້າຂອງ ພວກເຮົາ.

ບົດທີ 7

ຍົກເລື່ອງການແຕ່ງງານມາເປັນຂັ້ນປຸງທຽບ

¹ພວກພົນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຫລື (ເຮົາກຳລັງເວົ້າກັບຄົນທີ່ຮູ້ຈັກກົດລະບຽບ ແລ້ວ) ວ່າກົດໝາຍອັນໃດມີອຳນາດເໜືອມະນຸດ ກໍໃນຂະນະທີ່ເຂົາຍັງມີຊີວິດຢູ່ເທົ່ານັ້ນ. ²ເປັນຕົ້ນວ່າຜູ້ຍິງທີ່ຜົວຍັງມີຊີວິດຢູ່ນັ້ນຕ້ອງຢູ່ໃນກົດລະບຽບຜົວເມຍ ແຕ່ຖ້າຜົວຕາຍຍິງນັ້ນກໍ ພົ້ນຈາກກົດອັນນັ້ນ. ³ສັນນັ້ນຖ້າຍິງນັ້ນຍອມເປັນຂ້ອຍຂອງຊາຍອື່ນໃນເມື່ອຜົວຍັງມີຊີວິດຢູ່ ຍິງ ນັ້ນກໍໄດ້ຊື່ວ່າເປັນຍິງຫລິ້ນຊູ້ ແຕ່ຖ້າຜົວຕາຍແລ້ວຍິງນັ້ນກໍພົ້ນຈາກກົດລະບຽບຜົວເມຍ ຖ້າ ແມ່ນຍິງນັ້ນໄປເປັນຂອງຊາຍອື່ນກໍບໍ່ມີຜິດໃນຖານຫລິ້ນຊູ້. ⁴ຢ່າງນັ້ນແຫລະ, ພົນ້ອງທັງຫລາຍ ຂອງເຮົາເອີຍ ພວກເຈົ້າໄດ້ຕາຍຈາກພຣະບັນຍັດເໜືອນກັນ ໂດຍທາງພຣະກາຍຂອງພຣະ- ຄຣິດ^[1] ເພື່ອເຈົ້າຈະຕົກເປັນຂອງຜູ້ອື່ນ ຄືຂອງພຣະອົງຜູ້ຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນພຣະຊົນແລ້ວ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ເກີດຜົນຖວາຍແກ່ພຣະເຈົ້າ. ⁵ເພາະວ່າເມື່ອພວກເຮົາດຳເນີນຊີວິດຢູ່ຕາມ ຢ່າງມະນຸດ ຕັນຫາຊົ່ວທີ່ປະກົດໂດຍທາງພຣະບັນຍັດນັ້ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ອະໄວຍະວະຂອງເຮົາເກີດ ຜົນນຳໄປສູ່ຄວາມຕາຍ. ⁶ແຕ່ວ່າບັດນີ້ເຮົາທັງຫລາຍໄດ້ພົ້ນຈາກພຣະບັນຍັດແລ້ວ ຄືໄດ້ຕາຍ

[1] ໝາຍຄວາມວ່າ “ເພາະວ່າໄດ້ກາຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງໃນພຣະກາຍຂອງພຣະຄຣິດ.”

ຈາກສິ່ງທີ່ເຄີຍຜູກມັດເຮົາໄວ້ເມື່ອກ່ອນນັ້ນ ເພື່ອເຮົາທັງຫລາຍຈະບໍ່ໄດ້ບົວລະບັດຕາມຢ່າງເກົ່າ ຄືຕາມຕົວອັກສອນໃນພຣະບັນຍັດ ແຕ່ຈະໄດ້ບົວລະບັດຕາມຢ່າງໃໝ່ ຄືຕາມລັກສະນະພຣະວິນຍານ.

ເລື່ອງພຣະບັນຍັດແລະຄວາມຜິດບາບ

⁷ຖ້າຢ່າງນັ້ນແລ້ວເຮົາຈະວ່າຢ່າງໃດ ພຣະບັນຍັດນັ້ນຄືບາບຫລື ບໍ່ແມ່ນຢ່າງນັ້ນດອກ ແຕ່ຖ້າພຣະບັນຍັດບໍ່ໄດ້ບົງໄວ້ ເຮົາກໍຄົງບໍ່ໄດ້ຮູ້ວ່າອັນໃດເປັນຄວາມຜິດບາບ ເພາະວ່າຖ້າພຣະບັນຍັດບໍ່ໄດ້ຫ້າມວ່າ, “ຢາໂລບ” ເຮົາກໍຄົງບໍ່ຮູ້ວ່າຄວາມໂລບນັ້ນຄືອັນໃດ. ⁸ແຕ່ວ່າຄວາມຜິດບາບໄດ້ຖືເອົາຂໍ້ພຣະບັນຍັດເປັນຊ່ອງທາງເຮັດໃຫ້ຕັນຫາຊົ່ວທຸກຢ່າງເກີດຂຶ້ນໃນຕົວເຮົາ ເພາະວ່າຖ້າບໍ່ມີພຣະບັນຍັດ ຄວາມຜິດບາບກໍຕາຍເສຍແລ້ວ. ⁹ເມື່ອກ່ອນນັ້ນເຮົາກໍດຳເນີນຊີວິດຢູ່ໂດຍບໍ່ມີພຣະບັນຍັດ ແຕ່ເມື່ອມີພຣະບັນຍັດແລ້ວຄວາມຜິດບາບກໍເກີດຂຶ້ນ. ¹⁰ແລະເຮົາກໍຕາຍພຣະບັນຍັດຊຶ່ງຊົງປະທານເພື່ອໃຫ້ມີຊີວິດນັ້ນ ກໍປະກົດແລ້ວວ່າເປັນເຫດໃຫ້ເຮົາຕ້ອງຕາຍ. ¹¹ເພາະວ່າຄວາມຜິດບາບໄດ້ຖືເອົາພຣະບັນຍັດເປັນຊ່ອງທາງລໍ້ລວງເຮົາ ແລະຂ້າໃຫ້ເຮົາຕາຍດ້ວຍພຣະບັນຍັດນັ້ນ. ¹²ດ້ວຍເຫດນັ້ນພຣະບັນຍັດຈຶ່ງເປັນສິ່ງສັກສິດແລະຂໍ້ບັນຍັດກໍສັກສິດທັງຍຸດຕິທຳແລະດີງາມ.

¹³ຖ້າຢ່າງນັ້ນແລ້ວສິ່ງອັນດີໄດ້ນຳຄວາມຕາຍມາໃຫ້ເຮົາຫລື ບໍ່ແມ່ນຢ່າງນັ້ນດອກ ແມ່ນຄວາມຜິດບາບນັ້ນແຫລະ, ຄືບາບທີ່ອາໄສສິ່ງດີໄດ້ນຳຄວາມຕາຍມາໃຫ້ເຮົາ ເພື່ອໃຫ້ປະກົດວ່າຄວາມຜິດບາບນັ້ນເປັນຜິດບາບອັນແທ້ຈິງ ແລະດ້ວຍອາໄສພຣະບັນຍັດນັ້ນຄວາມຜິດບາບຈຶ່ງໄດ້ປະກົດວ່າຊົ່ວຮ້າຍເຫລືອເກີນ.

ເລື່ອງທຳມະດາສອງຢ່າງຂອງມະນຸດ

¹⁴ພວກເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າພຣະບັນຍັດນັ້ນເປັນມາໂດຍຝ່າຍພຣະວິນຍານ ແຕ່ວ່າເຮົານີ້ເປັນແຕ່ມະນຸດທຳມະດາຊຶ່ງຖືກຂາຍໄວ້ໃຫ້ຢູ່ໃຕ້ຄວາມຜິດບາບ. ¹⁵ເຮົາບໍ່ເຂົ້າໃຈການທີ່ເຮົາເຄີຍເຮັດຢູ່ເພາະວ່າເຮົາບໍ່ໄດ້ເຮັດຕາມສິ່ງທີ່ເຮົາປາດຖະໜາ ແຕ່ເຮົາກັບໄປເຮັດສິ່ງທີ່ເຮົາກຽດຊັງນັ້ນ. ¹⁶ບັດນີ້ຖ້າເຮົາເຮັດສິ່ງທີ່ເຮົາບໍ່ປາດຖະໜານັ້ນ ເຮົາຍອມຮັບວ່າພຣະບັນຍັດນັ້ນດີ. ¹⁷ສັນນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນເຮົາເປັນຜູ້ເຮັດ ແຕ່ແມ່ນຄວາມຜິດບາບທີ່ອາໄສຢູ່ໃນຕົວເຮົາເປັນຜູ້ເຮັດ. ¹⁸ເພາະເຮົາຮູ້ວ່າໃນຕົວເຮົາ ຄືເນື້ອກາຍຂອງເຮົາ ບໍ່ມີການດີຈັກຢ່າງຢູ່ນຳ ເພາະວ່າເຈດຕະນາດີນັ້ນເຮົາກໍມີຢູ່ ແຕ່ທີ່ຈະເຮັດການດີນັ້ນເຮົາບໍ່ໄດ້ເຮັດ. ¹⁹ດ້ວຍວ່າການດີຊຶ່ງເຮົາປາດຖະໜານັ້ນ ເຮົາບໍ່ໄດ້ເຮັດ ແຕ່ການຊົ່ວທີ່ເຮົາບໍ່ປາດຖະໜາເຮັດ ເຮົາກໍຍັງເຮັດຢູ່. ²⁰ຖ້າແມ່ນເຮົາຍັງເຮັດສິ່ງທີ່ເຮົາບໍ່ປາດຖະໜາຈະເຮັດນັ້ນ ກໍບໍ່ແມ່ນຕົວເຮົາເປັນຜູ້ເຮັດ ແຕ່ແມ່ນຄວາມຜິດບາບທີ່ອາໄສຢູ່ໃນຕົວເຮົານັ້ນເປັນຜູ້ເຮັດ.

²¹ດັ່ງນັ້ນເຮົາຈຶ່ງເຫັນວ່າເປັນກົດທຳມະດາຢ່າງໜຶ່ງ ຄືເມື່ອໃດເຮົາຕັ້ງໃຈຈະເຮັດການດີຄວາມຊົ່ວກໍມາຕັນເຮົາ. ²²ເພາະວ່າສ່ວນເລິກໃນໃຈຂອງເຮົານັ້ນ ກໍປິຕິຍົມດີໃນພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ. ²³ແຕ່ເຮົາເຫັນກົດອີກຢ່າງໜຶ່ງມີຢູ່ໃນອະໄວຍະວະຂອງເຮົາຊຶ່ງຕໍ່ສູ້ກັບກົດແຫ່ງຈິດໃຈຂອງເຮົາ ແລະຜູກເຮົາໄວ້ໃຕ້ບັງຄັບກົດແຫ່ງຄວາມຜິດບາບຊຶ່ງຢູ່ໃນອະໄວຍະວະຂອງເຮົາ.

24 ໂອ, ເຮົານີ້ຊ່າງເປັນຄົນທຸກຍາກເຂັນໃຈແທ້ໝໍ້ ໃຜແດ່ຈະຊ່ອຍເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກຮ່າງກາຍທີ່ຕ້ອງຕາຍນີ້.^[1] 25 ເຮົາຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າໂດຍທາງ ພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍ ເຫດດັ່ງນີ້ທາງດ້ານຈິດໃຈເຮົາກໍຍອມຮັບໃຊ້ຕາມຂໍ້ບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ດ້ານຮ່າງກາຍຂອງເຮົາກໍເປັນຂ້ອຍຂ້າຢູ່ໃຕ້ກົດແຫ່ງຄວາມຜິດບາບ.

ບົດທີ 8

ຊີວິດຝ່າຍວິນຍານ

1 ບັດນີ້ການລົງໂທດຈຶ່ງບໍ່ມີແກ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃນ ພຣະເຢຊູຄຣິດ. 2 ເພາະວ່າກົດຂອງພຣະວິນຍານອັນເຮັດໃຫ້ມີຊີວິດໃນ ພຣະເຢຊູຄຣິດນັ້ນ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຮົາພົ້ນຈາກກົດຂອງຄວາມຜິດບາບແລະຄວາມຕາຍ. 3 ດ້ວຍວ່າສິ່ງທີ່ພຣະບັນຍັດເຮັດບໍ່ໄດ້ເພາະເນື້ອກາຍເຮັດໃຫ້ອ່ອນກຳລັງເສຍ ພຣະເຈົ້າກໍໄດ້ຊົງເຮັດແລ້ວ ໂດຍໄດ້ຊົງໃຊ້ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງມາໃນສະພາບເໝືອນເນື້ອກາຍທີ່ຜິດບາບ ແລະເພື່ອຊົງໄຖ່ຄວາມຜິດບາບ^[1] ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງລົງໂທດບາບໃນເນື້ອກາຍນັ້ນ. 4 ເພື່ອໃຫ້ຂໍ້ຄຳສັ່ງອັນຍຸດຕິທຳຂອງພຣະບັນຍັດສຳເລັດໃນຕົວພວກເຮົາ ທີ່ບໍ່ໄດ້ດຳເນີນຊີວິດຕາມຢ່າງມະນຸດແຕ່ຕາມຝ່າຍພຣະວິນຍານ.

5 ເພາະວ່າຄົນທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ຝ່າຍມະນຸດກໍໃສ່ໃຈໃນສິ່ງທີ່ເປັນຝ່າຍມະນຸດ ແຕ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ຝ່າຍພຣະວິນຍານກໍໃສ່ໃຈໃນສິ່ງທີ່ເປັນຝ່າຍພຣະວິນຍານ. 6 ດ້ວຍວ່າໃສ່ໃຈຢູ່ກັບຝ່າຍມະນຸດນັ້ນກໍຄືຄວາມຕາຍ ແລະການໃສ່ໃຈກັບຝ່າຍພຣະວິນຍານນັ້ນກໍຄືຊີວິດແລະສັນຕິສຸກ. 7 ເຫດວ່າການທີ່ໃສ່ໃຈກັບຝ່າຍມະນຸດນັ້ນກໍເປັນສັດຕູຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ເພາະບໍ່ຍອມຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະທີ່ຈິງ, ຈະຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບພຣະບັນຍັດນັ້ນກໍບໍ່ໄດ້. 8 ແລະຄົນທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ຝ່າຍມະນຸດຈະເປັນທີ່ຂອບພຣະໂທພຣະເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້. 9 ອັນໜຶ່ງ, ຖ້າແມ່ນພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ໃນເຈົ້າທັງຫລາຍຢ່າງແທ້ຈິງແລ້ວ ພວກເຈົ້າກໍບໍ່ຢູ່ຝ່າຍມະນຸດ ແຕ່ຢູ່ຝ່າຍພຣະວິນຍານ ແຕ່ຖ້າຜູ້ໂດບໍ່ມີພຣະວິນຍານຂອງ ພຣະຄຣິດ ຜູ້ນັ້ນກໍບໍ່ເປັນຂອງພຣະອົງ. 10 ແຕ່ຖ້າພຣະຄຣິດ ຊົງຢູ່ໃນເຈົ້າທັງຫລາຍແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນວ່າເນື້ອຕົວຂອງພວກເຈົ້າຕາຍແລ້ວ ເພາະຄວາມຜິດບາບ ແຕ່ວິນຍານຈິດຂອງເຈົ້າກໍມີຊີວິດຢູ່ເພາະຄວາມຊອບທຳ. 11 ຖ້າພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ ຜູ້ຊົງບັນດານໃຫ້ພຣະເຢຊູ ຊົງຄົນພຣະຊົນນັ້ນ ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນພວກເຈົ້າ ພຣະອົງຜູ້ຊົງບັນດານໃຫ້ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ຊົງຄົນພຣະຊົນ ແລ້ວນັ້ນກໍຈະຊົງບັນດານໃຫ້ກາຍທີ່ຕ້ອງຕາຍຂອງພວກເຈົ້າຄົນມີຊີວິດໃໝ່ ດ້ວຍລິດແຫ່ງພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງທີ່ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນພວກເຈົ້າ.

12 ເຫດດັ່ງນັ້ນພົ້ນອາໄສທັງຫລາຍເອີຍ, ພວກເຮົາໄດ້ເປັນໜີ້ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນໜີ້ໃນທາງເນື້ອກາຍຊຶ່ງ

[1] ພາສາເດີມວ່າ, “ຮ່າງກາຍແຫ່ງຄວາມຕາຍນີ້” ແຕ່ເທົ່ານັ້ນ.
[1] ຫລືວ່າ, “ເປັນເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ໂທດບາບ.” [2] ຄວາມວ່າ “ອັບບາ” ແມ່ນພາສາໜຶ່ງທີ່ເຄີຍໃຊ້ໃນສະໄໝນັ້ນ ຊຶ່ງແປວ່າ “ບິດາ.”

ດຳເນີນຊີວິດຕາມຢ່າງມະນຸດນັ້ນ. ¹³ເພາະຖ້າເຈົ້າທັງຫລາຍດຳເນີນຊີວິດຕາມຢ່າງເນື້ອກາຍພວກເຈົ້າຄົງຈະຕາຍ ແຕ່ຖ້າໂດຍລິດພຣະວິນຍານພວກເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍການຂອງຝ່າຍເນື້ອກາຍເສຍ ເຈົ້າກໍຄົງຈະມີຊີວິດຢູ່. ¹⁴ເພາະວ່າພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າຊົງນຳພາຜູ້ໃດ ຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ¹⁵ເຫດວ່າເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ຮັບວິນຍານທີ່ໃຫ້ມີມີໂສຢ່າງຂ້ອຍຂ້າ ຊຶ່ງນຳເຖິງຄວາມຍ້ານກົວອີກ ແຕ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານຜູ້ຊົງໃຫ້ເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ໃຫ້ເຮົາທັງຫລາຍຮ້ອງເອີ້ນພຣະເຈົ້າວ່າ, “ອັບບາ”^[2] ຄືພຣະບິດາ. ¹⁶ຝ່າຍພຣະວິນຍານນັ້ນຊົງຮ່ວມເປັນພະຍານກັບວິນຍານຂອງເຮົາທັງຫລາຍວ່າ ພວກເຮົາເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ¹⁷ແລະຖ້າເຮົາທັງຫລາຍເປັນບຸດແລ້ວ ເຮົາກໍເປັນຜູ້ຮັບມໍລະດົກດ້ວຍ ຄືເປັນຜູ້ຮັບມໍລະດົກຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະເປັນຜູ້ຮ່ວມຮັບມໍລະດົກກັບພຣະຄຣິດ ຖ້າແມ່ນເຮົາທັງຫລາຍໄດ້ທົນທຸກທໍລະມານດ້ວຍກັນກັບພຣະອົງນັ້ນພວກເຮົາກໍຈະໄດ້ຮັບສະຫງ່າລາສີກັບພຣະອົງເໝືອນກັນ.

ຄວາມສະຫງ່າລາສີທີ່ຈະມີໃນພາຍໜ້າ

¹⁸ເພາະເຮົາເຫັນວ່າຄວາມທຸກລຳບາກໃນສະໄໝປັດຈຸບັນ ບໍ່ສົມຄວນທີ່ຈະເອົາໄປປຽບກັບສະຫງ່າລາສີທີ່ຈະເຜີຍໃຫ້ເຮົາທັງຫລາຍເຫັນ. ¹⁹ດ້ວຍວ່າສັບພະສິ່ງທີ່ຊົງສ້າງແລ້ວ ມີຄວາມພຽນຄອຍຖ້າປາດຖະໜາໃຫ້ບຸດທັງຫລາຍຂອງພຣະເຈົ້າປະກົດ. ²⁰ເພາະວ່າສັບພະສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ຕົກຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງອະນິຈັງ ບໍ່ໃຊ້ຕາມໃຈຊອບຂອງມັນເອງ ແຕ່ວ່າເປັນໄປຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໃຫ້ມັນຕົກຢູ່ນັ້ນ ດ້ວຍມີຄວາມຫວັງໃຈວ່າ, ²¹ສັບພະສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນຈະໄດ້ພົ້ນຈາກອຳນາດຂອງຄວາມເສື່ອມສູນ ແລະຈະໄດ້ເຂົ້າໃນເສລີພາບອັນຮຸ່ງເຮືອງແຫ່ງບຸດທັງຫລາຍຂອງພຣະເຈົ້າ. ²²ເຮົາທັງຫລາຍຮູ້ຢູ່ວ່າສັບພະສິ່ງທີ່ຊົງສ້າງມານັ້ນ ກໍກຳລັງໂອ່ຍຄາງແລະເປັນທຸກເຈັບປວດດ້ວຍກັນຈົນທຸກວັນນີ້. ²³ແລະບໍ່ໃຊ້ແຕ່ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ພວກເຮົາຜູ້ໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານເປັນຜົນທົວທີ່ ຕົວເຮົາເອງກໍເໝືອນກັນ ຍັງໂອ່ຍຄາງຄອຍຖ້າການທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຮັບເປັນບຸດ ຄືທີ່ຈະຊົງໃຫ້ເນື້ອກາຍຂອງພວກເຮົາພົ້ນຈາກຕາຍ. ²⁴ເຫດວ່າເຮົາທັງຫລາຍໄດ້ພົ້ນກໍເພາະດ້ວຍຄວາມຫວັງນີ້ ແຕ່ຄວາມຫວັງໃນສິ່ງທີ່ຕາເຫັນຢູ່ກໍບໍ່ແມ່ນຄວາມຫວັງ ດ້ວຍວ່າໃຜແດ່ຈະຍັງຫວັງໃນສິ່ງທີ່ຕົນເຫັນແລ້ວ. ²⁵ແຕ່ຖ້າເຮົາທັງຫລາຍຄອຍຫວັງໃນສິ່ງທີ່ເຮົາຍັງບໍ່ໄດ້ເຫັນ ເຮົາຈຶ່ງມີຄວາມພາກພຽນຄອຍຖ້າສິ່ງນັ້ນ.

²⁶ໃນທຳນອງດຽວກັນນັ້ນແຫລະ, ພຣະວິນຍານຊົງຊ່ອຍຊູເຮົາທັງຫລາຍເມື່ອພວກເຮົາອ່ອນກຳລັງລົງ ເພາະເຮົາທັງຫລາຍບໍ່ຮູ້ວ່າເຮົາຄວນຈະອ້ອນວອນຂໍສິ່ງໃດ ແຕ່ອົງພຣະວິນຍານຊົງຊ່ອຍຂໍແທນພວກເຮົາ ດ້ວຍການຖອດຫຸ່ນຢ່າງຫາຄຳເວົ້າບໍ່ໄດ້. ²⁷ແລະພຣະອົງຜູ້ຊົງສອດສ່ອງຮູ້ໃຈມະນຸດ ກໍຊົງຊາບຄວາມຄິດຂອງພຣະວິນຍານ ເພາະພຣະວິນຍານຊົງອ້ອນວອນຂໍສຳລັບພວກໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າຕາມນ້ຳພຣະໄຫວຂອງພຣະອົງ.^[1] ²⁸ພວກເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າພຣະເຈົ້າຊົງ

[1]ພາສາເດີມວ່າ “ຕາມພຣະເຈົ້າ” ແຕ່ເທົ່ານັ້ນ.

ຮ່ວມກັບຄົນທັງຫລາຍທີ່ຮັກພຣະອົງ ເພື່ອໃຫ້ເກີດຜົນດີໃນທຸກສິ່ງ ຄືຄົນທັງປວງທີ່ພຣະອົງຊົງເອີ້ນໄວ້ຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ. ²⁹ດ້ວຍວ່າຄົນທັງຫລາຍທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງສັ່ງເກດຮູ້ລ່ວງໜ້າແລ້ວນັ້ນ ພຣະອົງກໍໄດ້ຊົງກຳນົດໄວ້ກ່ອນ ເພື່ອໃຫ້ເປັນຕາມແບບລັກສະນະແຫ່ງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງເພື່ອພຣະບຸດນັ້ນຈະໄດ້ເປັນບຸດກົກໃນຖ້ຳກາງພວກນ້ອງທັງຫລາຍ. ³⁰ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກຳນົດໄວ້ລ່ວງໜ້າແລ້ວນັ້ນ ພຣະອົງກໍໄດ້ຊົງເອີ້ນມາດ້ວຍແລະຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງເອີ້ນມານັ້ນ ພຣະອົງກໍຊົງຖືເປັນຄົນຊອບທຳ ແລະຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທຳນັ້ນ ພຣະອົງກໍຊົງໂຜດໃຫ້ມີສະຫງ່າລາສີດ້ວຍ.

ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມີຢູ່ໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ

³¹ຖ້າເປັນຢ່າງນັ້ນເຮົາທັງຫລາຍຈະວ່າຢ່າງໃດກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້ ຖ້າພຣະເຈົ້າຊົງຢູ່ຝ່າຍພວກເຮົາໃຜຈະຕໍ່ສູ້ເຮົາ. ³²ພຣະອົງຜູ້ຊົງບໍ່ໄດ້ທວງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງເອງ ແຕ່ໄດ້ຊົງປະທານພຣະບຸດນັ້ນໄວ້ເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ເຮົາທັງຫລາຍ ຖ້າເປັນດັ່ງນັ້ນພຣະອົງຈະບໍ່ຊົງໂຜດປະທານສິ່ງສາລະພັດໃຫ້ພວກເຮົາດ້ວຍກັນກັບພຣະບຸດນັ້ນຫລື. ³³ໃຜອາດຈະຟ້ອງຄົນທັງຫລາຍທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເລືອກໄວ້ແລ້ວ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບົດປ່ອຍເຂົາແລ້ວ. ³⁴ໃຜຈະເປັນຜູ້ລົງໂທດອີກພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ຊົງສິ້ນພຣະຊົນແລ້ວ ແລະຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກໄດ້ຊົງຄືນພຣະຊົນແລ້ວ ພຣະອົງຊົງສະຖິດຢູ່ກຳຂວາພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ ພຣະອົງນັ້ນແຫລະ, ຊົງອ້ອນວອນເພື່ອເຮົາທັງຫລາຍດ້ວຍ. ³⁵ໃຜຈະໃຫ້ພວກເຮົາຂາດຈາກຄວາມຮັກຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ ຈະເປັນຄວາມທຸກລຳບາກ, ຫລືຄວາມທໍລະມານຈິດໃຈ, ຫລືການຂົ່ມເຫງ, ຫລືການອິດຢາກ, ຫລືການເປືອຍກາຍ, ຫລືການຖືກໂພຍໄພ, ຫລືການຖືກຄົມດາບຫລື. ³⁶ຕາມທີ່ຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄຳພີແລ້ວວ່າ, “ເພາະເຫັນແກ່ພຣະອົງພວກຂ້າພຣະອົງຈົ່ງຖືກຂ້າໝົດມີຈົນຄຳແລະຖືວ່າເປັນຢ່າງໂຕແກະສຳລັບເອົາໄປຂ້າ.” ³⁷ແຕ່ວ່າໃນເຫດການທັງປວງເຫລົ່ານີ້ພວກເຮົາກໍມີໄຊຊະນະຢູ່ຢ່າງເຫລືອລົ້ນດ້ວຍພຣະອົງຜູ້ຊົງຮັກເຮົາທັງຫລາຍນັ້ນ. ³⁸ເຫດວ່າເຮົາເຊື່ອຢ່າງໝັ້ນຄົງວ່າ ຄວາມຕາຍຫລືຊີວິດກໍດີ, ເທວະດາຫລືຜູ້ປົກຄອງກໍດີ, ສິ່ງທີ່ມີຢູ່ດຽວນີ້ຫລືສິ່ງຈະມີມາໃນພາຍໜ້າກໍດີ, ຫລືລິເດດທັງຫລາຍ, ³⁹ຄວາມສູງ^[1], ຫລືຄວາມເລິກກໍດີ, ຫລືສິ່ງອື່ນໃດທີ່ໄດ້ຊົງສ້າງແລ້ວນັ້ນກໍດີ ກໍຈະບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຂາດຈາກຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍນັ້ນ.

ບົດທີ 9

ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກຕັ້ງຊົນຊາດອິສຣາເອນເປັນໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ

¹ເຮົາຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ ເຮົາເວົ້າຄວາມຈິງ ເຮົາບໍ່ເວົ້າມຸສາ ໃຈສຳນຶກຜິດແລະຊອບຂອງເຮົາກໍ

[1] ຂໍ້ຄວາມນີ້ເຄີຍໃຊ້ເພື່ອເວົ້າເຖິງເລື່ອງດວງດາວໃນຊັ້ນຟ້າ. [2] ຄື ອັບຣາຮາມ, ອີຊາກ, ແລະ ຢາໂຄບ ຜູ້ເປັນກົກເຄົ້າຂອງຊາດ ອິສຣາເອນ. [6] ຫລືວ່າ “ຄືພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງເປັນໃຫຍ່ຢູ່ເໜືອສິ່ງສາລະພັດ ຜູ້ຊົງຮັບພຣະກຽດເປັນນິດ.”

ເປັນພະຍານຝ່າຍເຮົາດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ²ວ່າເຮົາມີຄວາມທຸກໂສກໜັກແລະມີຄວາມ-
 ເຈັບຮ້ອນໃຈບໍ່ຂາດ. ³ເພາະຖ້າເປັນປະໂຫຍດເຮົາປາດຖະໜາຢາກໃຫ້ເຮົາເອງຖືກຊົງສາບ
 ແລະຖືກຊົງຕັດຂາດຈາກພຣະຄຣິດ ເພາະເຫັນແກ່ພິນ້ອງຂອງເຮົາ ຄືຍາດຂອງເຮົາຕາມເຊື້ອ
 ຊາດ. ⁴ເພາະເຂົາເປັນຊົນຊາດອິສະຣາເອນ ໄດ້ຮັບການຊົງແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ
 ແລະຄວາມສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ປະກົດແກ່ເຂົາ ເຂົາໄດ້ຮັບບັນດາພຣະສັນຍາ, ແລະ
 ການຊົງປະທານພຣະບັນຍັດ, ກັບພິທີນະມັດສະການພຣະເຈົ້າ, ແລະຄຳປະຕິຍານທັງຫລາຍ.
⁵ພວກບັນພະບຸລຸດ^[2] ກໍເປັນຂອງເຮົາ ແລະພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງບັງເກີດເປັນມະນຸດໃນເຊື້ອສາຍ
 ຂອງເຂົາ ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງເປັນໃຫຍ່ເໜືອສິ່ງສາລະພັດ ຈົ່ງໄດ້ຮັບພຣະກຽດເປັນນິດເທີນ^[1]
 ອາແມນ.

⁶ແຕ່ບໍ່ໃຊ້ພຣະທຳຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ລົ້ມເຫລວໄປ ເພາະວ່າເຂົາທັງຫລາຍທີ່ເກີດມາຈາກອິ-
 ສະຣາເອນນັ້ນກໍບໍ່ແມ່ນວ່າເປັນຊາດອິສະຣາເອນ ແທ້ທຸກຄົນ. ⁷ແລະບໍ່ແມ່ນວ່າທຸກຄົນທີ່ເກີດມາແຕ່
 ເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມເປັນລູກແທ້ຂອງທ່ານ ແຕ່ (ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວແກ່ອັບຣາຮາມວ່າ)
 “ເຂົາຈະເອີ້ນເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າທາງເຊື້ອສາຍອີຊາກ.” ⁸ໝາຍຄວາມວ່າຄົນທີ່ເປັນບຸດຂອງ
 ພຣະເຈົ້ານັ້ນ ບໍ່ໃຊ້ຜູ້ທີ່ເກີດຕາມທຳມະຊາດ ແຕ່ແມ່ນຜູ້ທີ່ເກີດຕາມພຣະສັນຍາຈົ່ງຖືວ່າເປັນຜູ້
 ສືບເຊື້ອສາຍໄດ້. ⁹ເພາະວ່າພຣະສັນຍາໄດ້ກ່າວໄວ້ດັ່ງນີ້ວ່າ, “ເຮົາຈະມາໃນຍາມນີ້ ແລະນາງ
 ຊາຣາຈະມີລູກຊາຍ.” ¹⁰ແລະບໍ່ແມ່ນແຕ່ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ວ່ານາງເຮເບຂາກໍໄດ້ມີທ້ອງກັບຊາຍຜູ້
 ໜຶ່ງດ້ວຍກັນກັບອີຊາກບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ. ¹¹ແລະເພື່ອພຣະປະສົງໃນການຊົງເລືອກຜູ້
 ໜຶ່ງໄວ້ນັ້ນຈະຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ ພຣະອົງຈົ່ງຊົງກ່າວແກ່ນາງວ່າ, “ອ້າຍຈະໄດ້ຮັບໃຊ້ນ້ອງ”^[1] ພຣະອົງ
 ຊົງກ່າວໄວ້ດັ່ງນັ້ນເມື່ອລູກທັງສອງຍັງບໍ່ທັນເກີດມາ ທັງບໍ່ໄດ້ເຮັດການດີຫລືຊົ່ວ. ¹²ເພື່ອການຊົງ
 ເລືອກນັ້ນບໍ່ໄດ້ເປັນໄປຕາມການປະຕິບັດ ແຕ່ເປັນໄປຕາມພຣະອົງຊົງເອີ້ນ.^[2] ¹³ຕາມທີ່ມີຄຳ
 ຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄຳພີວ່າ, “ຍາໂຄບນັ້ນເຮົາໄດ້ຮັກ ແລະເອຊາວເຮົາໄດ້ຊົງ.”

¹⁴ຖ້າຢ່າງນັ້ນແລ້ວພວກເຮົາຈະວ່າຢ່າງໃດ ຝ່າຍພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງຍຸດຕິທຳຫລື ບໍ່ແມ່ນຢ່າງນັ້ນ
 ດອກ. ¹⁵ເພາະພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ໂມເຊວ່າ, “ເຮົາປະສົງຈະກະລຸນາຜູ້ໃດ ກໍຈະກະລຸນາຜູ້ນັ້ນ
 ແລະເຮົາຢາກເມດຕາຜູ້ໃດ ກໍເມດຕາສັງເວດຜູ້ນັ້ນ. ¹⁶ເພາະສັນນິດຈົ່ງບໍ່ຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມຕັ້ງໃຈ
 ຫລືການພະຍາຍາມ ແຕ່ຂຶ້ນຢູ່ກັບພຣະກະລຸນາຂອງພຣະເຈົ້າ. ¹⁷ເພາະມີຂໍ້ໃນພຣະຄຳພີບອກ
 ແກ່ຟາໂຣວ່າ, “ເພາະເຫດນີ້ແຫລະ, ເຮົາຈົ່ງໄດ້ຍົກເຈົ້າຂຶ້ນ ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ສະແດງລິດຂອງ
 ເຮົາໃຫ້ປະກົດທາງຕົວເຈົ້າ ແລະເພື່ອໃຫ້ນາມຂອງເຮົາປະກາດກ່າວໄປທົ່ວໂລກ.” ¹⁸ເຫດດັ່ງ-
 ນັ້ນພຣະອົງຊົງມີພຣະປະສົງຈະກະລຸນາຜູ້ໃດ ກໍຈະຊົງກະລຸນາແກ່ຜູ້ນັ້ນ ແລະພຣະອົງຊົງປະ-
 ສົງຈະໃຫ້ຜູ້ໃດມີໃຈແຂງກະດ້າງ ກໍຈະຊົງໃຫ້ຜູ້ນັ້ນມີໃຈແຂງກະດ້າງ.

^[1]ພາສາເດີມວ່າ, “ຈະເປັນຂ້ອຍໃຊ້ຂອງນ້ອງ.” ^[2]ດ້ວຍວ່າ “ດ້ວຍພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ຊົງເອີ້ນເອົານັ້ນ.”

ພຣະພິໂລດແລະພຣະເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າ

¹⁹ແລ້ວເຈົ້າຈະກ່າວແກ່ເຮົາວ່າ, “ຖ້າເປັນດັ່ງນັ້ນເປັນຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງຍັງຊົງຕິຕຽນເພາະວ່າຜູ້ໃດຈະຂັດຂືນນ້ຳພຣະໄທຂອງພຣະອົງໄດ້.” ²⁰ແຕ່ວ່າມະນຸດເອີຍ, ເຈົ້າແມ່ນຜູ້ໃດທີ່ຈຶ່ງກ່າວໂຕ້ຕອບກັບພຣະເຈົ້າໄດ້ ສິ່ງທີ່ຖືກບັນຈະກັບກ່າວແກ່ຜູ້ບັນໄດ້ຫລືວ່າ, “ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງບັນຂ້ອຍຢ່າງນີ້.” ²¹ຝ່າຍຊ່າງບັນໝັບໍ່ມີສິດທີ່ຈະເອົາດິນກ້ອນດຽວກັນມາບັນເປັນພາຊະນະທີ່ສວຍງາມອັນໜຶ່ງ ແລະເປັນພາຊະນະທຳມະດາໜຶ່ງຫລື. ²²ດັ່ງນັ້ນພຣະເຈົ້າຊົງມີພຣະປະສົງຈະສະແດງພຣະພິໂລດແລະຊົງໃຫ້ລິດເດດຂອງພຣະອົງປະກົດ ຈຶ່ງຊົງອົດກັ້ນພຣະໄທໄວ້ດົນນານຕໍ່ພວກເຫລົ່ານັ້ນ ທີ່ເປັນພາຊະນະອັນສົມຄວນແກ່ພຣະພິໂລດ ຊຶ່ງຈັດຕຽມໄວ້ສຳລັບຄວາມຈົບຫາຍ. ²³ແລະເພື່ອຈະໄດ້ຊົງສະແດງຄວາມສະຫງ່າລາສີອັນອຸດົມຂອງພຣະອົງ ແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ເປັນພາຊະນະແຫ່ງຄວາມເມດຕາຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງຈັດຕຽມໄວ້ກ່ອນໃຫ້ສົມກັບສະຫງ່າລາສີນັ້ນ. ²⁴ຄືເຮົາທັງຫລາຍທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງເອີ້ນມາແລ້ວ ບໍ່ໃຊ້ຊົງເອີ້ນຈາກພວກຢົວພວກດຽວ ແຕ່ຈາກພວກຕ່າງຊາດດ້ວຍ. ²⁵ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກ່າວໄວ້ໃນພຣະທຳໂຮເຊອາວ່າ,

“ເຮົາຈະເອີ້ນເຂົາເຫລົ່ານັ້ນວ່າພົນລະເມືອງຂອງເຮົາ
 ຊຶ່ງເມື່ອກ່ອນບໍ່ໄດ້ເປັນພົນລະເມືອງຂອງເຮົາ
 ແລະເຮົາຈະເອີ້ນວ່າເປັນທີ່ຮັກ ຊຶ່ງເມື່ອກ່ອນບໍ່ໄດ້ເປັນທີ່ຮັກ.

²⁶ ແລະໃນບ່ອນທີ່ຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ,
 ‘ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ແມ່ນພົນລະເມືອງຂອງເຮົາ’
 ໃນບ່ອນນັ້ນແຫລະ, ເຂົາຈະໄດ້ຊື່ວ່າ
 ເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່.”

²⁷ແລະ ເອຊາຢາໄດ້ຮ້ອງປະກາດເລື່ອງພວກອິສຣາເອນວ່າ, “ເຖິງແມ່ນວ່າຈຳນວນພວກລູກຂອງ ອິສຣາເອນ ຈະມີເໝືອນເມັດ ຊາຍທີ່ທະເລ ແຕ່ຜູ້ທີ່ລອດພົ້ນ ນັ້ນ ຈະມີຈຳນວນໜ້ອຍ. ²⁸ດ້ວຍວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນໄປເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ຕາມຄຳຕັດສິນຂອງພຣະອົງໂດຍໄວແລະຄົບຖ້ວນ.” ²⁹ແລະຕາມທີ່ ເອຊາຢາໄດ້ກ່າວໄວ້ລ່ວງໜ້າວ່າ,

“ຖ້າພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງເປັນຈອມພົນ
 ບໍ່ໄດ້ຊົງໂຜດໃຫ້ພວກເຮົາມີເຊື້ອສາຍເຫລືອຢູ່
 ເຮົາທັງຫລາຍກໍຈະກາຍເປັນເໝືອນເມືອງໂຊໂດມ
 ແລະຈະເປັນເໝືອນເມືອງໂກໂມຣາແລ້ວ.”

ຊົນຊາດອິສຣາເອນ ແລະຂ່າວປະເສີດ

³⁰ຖ້າເປັນດັ່ງນັ້ນແລ້ວພວກເຮົາຈະວ່າຢ່າງໃດ ຈະວ່າພວກຕ່າງຊາດບາງຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ສະແຫວງຫາຄວາມຊອບທຳກໍຍັງໄດ້ຮັບຄວາມຊອບທຳ ຄືຄວາມຊອບທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນໂດຍຄວາມເຊື່ອ. ³¹ແຕ່ພວກອິສຣາເອນທີ່ໄດ້ສະແຫວງຫາຄວາມຊອບທຳຕາມບັນຍັດ ກໍບໍ່ໄດ້ບັນລຸຕາມກົດບັນຍັດນັ້ນ. ³²ເປັນເພາະເຫດໃດ ເພາະເຫດວ່າເຂົາບໍ່ໄດ້ສະແຫວງຫາດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ ແຕ່ໄດ້ສະແຫວງຫາດ້ວຍການປະຕິບັດ ເຂົາຈຶ່ງຕຳສະດຸດກ້ອນຫີນທີ່ໃຫ້ສະດຸດນັ້ນ. ³³ດັ່ງມີຄຳຂຽນ

ໄວ້ໃນພຣະຄຳພີວ່າ,

“ນີ້ແຫລະ, ເຮົາໄດ້ວາງຫີນກ້ອນໜຶ່ງໄວ້ໃນເມືອງຊີໂອນ
ເປັນກ້ອນຫີນທີ່ໃຫ້ຕຳສະດຸດ ຄືກ້ອນຫີນທີ່ໃຫ້ລົ້ມລົງ
ແຕ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມອັບອາຍ.”

ບົດທີ 10

¹ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ຄວາມປາດຖະໜາໃນຈິດໃຈຂອງເຮົາ ແລະຄຳອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະ-
ເຈົ້າເພື່ອຊາວອິສຣາເອນນັ້ນ ຄືຂໍເພື່ອໃຫ້ເຂົາພົ້ນ. ²ເຮົາເປັນພະຍານໃຫ້ເຂົາວ່າ ເຂົາມີໃຈ
ຮ້ອນຮົນທີ່ຈະປະຕິບັດພຣະເຈົ້າ ແຕ່ບໍ່ເປັນໄປຕາມຄວາມຮູ້ແລະສະຕິປັນຍາ. ³ດ້ວຍວ່າເຂົາບໍ່
ຮູ້ຈັກຄວາມຊອບທຳທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານໃຫ້ ແຕ່ໄດ້ພະຍາຍາມຕັ້ງຄວາມຊອບທຳຂອງຕົນ
ເອງຂຶ້ນ ເຂົາຈຶ່ງບໍ່ຍອມຕົວຢູ່ໃຕ້ຄວາມຊອບທຳທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າ. ⁴ເພາະວ່າພຣະຄຣິດຊົງ
ເປັນຜູ້ເຮັດໃຫ້ພຣະບັນຍັດຖືກຍົກເລີກ ເພື່ອໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໄດ້ຊົງຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທຳ.

ມີຄວາມພົ້ນສຳລັບມະນຸດ

⁵ໂມເຊໄດ້ຂຽນເລື່ອງຄວາມຊອບທຳຊຶ່ງມີພຣະບັນຍັດເປັນຫລັກວ່າ, “ຄົນໃດທີ່ປະຕິບັດຕາມ
ກໍາຈະໄດ້ຊີວິດດ້ວຍການປະຕິບັດນັ້ນ.” ⁶ແຕ່ຄວາມຊອບທຳຊຶ່ງມີຄວາມເຊື່ອເປັນຫລັກກໍກ່າວໄວ້
ຢ່າງນີ້ວ່າ, “ຢ່າມຶກໃນໃຈຂອງຕົນວ່າ ໃຜຈະຂຶ້ນເມືອຟ້າສະຫວັນ” (ຄືຈະນຳພຣະຄຣິດລົງມາ).
⁷“ຫລື ໃຜຈະລົງໄປໃນເຫວເລິກ” (ຄືຈະນຳພຣະຄຣິດຂຶ້ນມາຈາກຕາຍ). ⁸ແຕ່ຄວາມຊອບທຳ
ນັ້ນໄດ້ກ່າວວ່າຢ່າງໃດ ໄດ້ກ່າວວ່າ, “ຖ້ອຍຄຳນັ້ນຢູ່ໃກ້ເຈົ້າຢູ່ໃນປາກແລະຢູ່ໃນໃຈຂອງເຈົ້າ”
(ຄືຖ້ອຍຄຳທີ່ກ່າວດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ ທີ່ພວກເຮົາປະກາດນັ້ນ.) ⁹ຄືວ່າຖ້າເຈົ້າຈະຮັບດ້ວຍປາກ
ຂອງເຈົ້າວ່າ, “ພຣະເຢຊູຊົງເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” ແລະເຊື່ອໃນຈິດໃຈວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງ
ໂຜດບັນດານໃຫ້ພຣະອົງຊົງຄືນຂຶ້ນມາຈາກຕາຍແລ້ວເຈົ້າກໍຈະໄດ້ພົ້ນ. ¹⁰ເຫດວ່າທີ່ມະນຸດໄດ້
ເຊື່ອກໍເຊື່ອດ້ວຍໃຈຂອງຕົນ ຈຶ່ງໄດ້ຊົງຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທຳ ແລະທີ່ໄດ້ຍອມຮັບກໍຍອມຮັບ
ດ້ວຍປາກ ຈຶ່ງຖືກຊົງໂຜດໃຫ້ພົ້ນ. ¹¹ເພາະຂໍ້ພຣະທໍາຄຳພີກ່າວໄວ້ວ່າ, “ບຸກຄົນໃດທີ່ເຊື່ອໃນ
ພຣະອົງຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມອັບອາຍ.” ¹²ເຫດວ່າພວກຍິວ ແລະພວກຕ່າງຊາດນັ້ນ ພຣະເຈົ້າບໍ່
ຊົງຖືວ່າຕ່າງກັນ ດ້ວຍວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງດຽວຊົງເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຄົນທັງປວງ
ແລະຊົງໂຜດຢ່າງບໍລິບູນແກ່ຄົນທັງປວງທີ່ທູນຂໍຕໍ່ພຣະອົງ. ¹³ເພາະວ່າ, “ທຸກຄົນທີ່ຮ້ອງອອກ
ພຣະນາມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຈະພົ້ນ.”

¹⁴ແຕ່ຜູ້ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງນັ້ນ ເຂົາຈະທູນຂໍຕໍ່ພຣະອົງໄດ້ຢ່າງໃດ ແລະຜູ້ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້
ຍິນເຖິງເລື່ອງພຣະອົງນັ້ນ ຈະເຊື່ອໃນພຣະອົງໄດ້ຢ່າງໃດ ແລະເມື່ອບໍ່ມີຜູ້ໃດປະກາດໃຫ້ເຂົາຟັງ
ເຂົາຈະໄດ້ຍິນເຖິງເລື່ອງພຣະອົງໄດ້ຢ່າງໃດ. ¹⁵ແລະຖ້າບໍ່ມີໃຜໃຊ້ເຂົາໄປ ເຂົາຈະໄປປະກາດ
ໄດ້ຢ່າງໃດ ດັ່ງມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄຳພີແລ້ວວ່າ, “ຕີນຂອງພວກຄົນທີ່ນຳຂ່າວດີມາກົງດຽມ
ປານໃດໝໍ້.” ¹⁶ແຕ່ບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນໄດ້ເຊື່ອຟັງຂ່າວປະເສີດນັ້ນ ເພາະ ເອຊາຢາ ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ,
“ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ມີໃຜແດ່ໜໍ້ໄດ້ເຊື່ອຟັງຕາມທີ່ເຂົາໄດ້ຍິນຈາກພວກເຮົານັ້ນ.” ¹⁷ດັ່ງນັ້ນຄວາມ

ເຊື່ອເກີດຂຶ້ນໄດ້ກໍເພາະການໄດ້ຍິນ ແລະການໄດ້ຍິນເກີດຂຶ້ນໄດ້ກໍເພາະການປະກາດເລື່ອງພຣະຄຣິດ.

¹⁸ແຕ່ເຮົາຖາມວ່າ, “ເຂົາບໍ່ໄດ້ຍິນຫລື” ແທ້ຈິງເຂົາໄດ້ຍິນແລ້ວ“ສູງຂອງເຂົາໄດ້ແຜ່ໄປທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກແລະຖ້ອຍຄຳຂອງເຂົາກໍເຖິງທີ່ສຸດພິພົບໂລກ.” ¹⁹ຝ່າຍເຮົາຖາມອີກວ່າ, “ພວກອິສຣາເອນບໍ່ໄດ້ຮູ້ຫລື” ຕອນຕົ້ນ, ໂມເຊໄດ້ກ່າວວ່າ, “ເຮົາຈະຍົວະໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍອິດສາຊົນຊາດທີ່ຍັງບໍ່ເປັນປະເທດ ເຮົາຈະຍົວະໃຫ້ເຈົ້າເຄື່ອງແຄ້ນປະເທດທີ່ເປັນຊົນຊາດໂງ່.” ²⁰ແລ້ວເອຊາຢາກ້າກ່າວວ່າ, “ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ບໍ່ໄດ້ສະແຫວງຫາເຮົາໄດ້ພົບເຮົາແລະເຮົາໄດ້ປະກົດແກ່ຄົນທີ່ບໍ່ຖາມຫາເຮົາ.” ²¹ແຕ່ເພິ່ນກ່າວເຖິງພວກອິສຣາເອນວ່າ, “ເຮົາໄດ້ຍິນມືຂອງເຮົາອອກຕະຫລອດມື້ຄ່ອຍຮັບໄພ່ພົນຈຳພວກໜຶ່ງທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງແລະດີ້ດ້ານ.”

ບົດທີ 11

ພຣະເຈົ້າຊົງພຣະເມດຕາພວກອິສຣາເອນ

¹ເມື່ອເປັນດັ່ງນັ້ນແລ້ວເຮົາຈິ່ງຖາມວ່າ, “ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະຖິ້ມໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງແລ້ວຫລື” ບໍ່ແມ່ນຢ່າງນັ້ນດອກ ເພາະເຮົາເອງກໍເປັນຊົນຊາດອິສຣາເອນ, ເປັນເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມໃນກະກຸນເບັນຢາມິນ. ²ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງລະຖິ້ມໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງຮັບຮູ້ໄວ້ກ່ອນແລ້ວ ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ຮູ້ເລື່ອງຊຶ່ງຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄຳພີ ທີ່ກ່າວເຖິງເອຊາຢານັ້ນຫລື ເພິ່ນໄດ້ກາບທູນກ່າວໂທດຂອງພວກອິສຣາເອນ ຕໍ່ພຣະເຈົ້າວ່າ, ³“ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ເຂົາໄດ້ຂ້າພວກຜູ້ປະກາດພຣະທຳຂອງພຣະອົງ ແທ່ນບູຊາຂອງພຣະອົງກໍໄດ້ຊຸດທຳລາຍລົງເສຍແລ້ວເຫລືອຢູ່ແຕ່ຂ້າພຣະອົງຜູ້ດຽວ ແລະເຂົາກຳລັງຊອກຫາຊ່ອງທາງທີ່ຈະປະຫານຊີວິດຂອງຂ້າພຣະອົງ.” ⁴ແລ້ວພຣະເຈົ້າໄດ້ຕອບເພິ່ນວ່າຢ່າງໃດ ກໍຊົງຕອບວ່າຢ່າງນີ້, “ເຮົາມີຄົນເຫລືອຢູ່ສຳລັບເຮົາເຈັດພັນຄົນ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຄູ່ເຂົາລົງໄຫວ້ຮູບບາອານ.”

⁵ດັ່ງນັ້ນແຫລະ, ບັດນີ້ກໍຍັງມີພວກທີ່ເຫລືອຢູ່ຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເລືອກໄວ້ດ້ວຍພຣະຄຸນ. ⁶ແຕ່ຖ້າເປັນທາງພຣະຄຸນ ກໍບໍ່ເປັນທາງການປະຕິບັດຕໍ່ໄປ ຖ້າເປັນທາງການປະຕິບັດ ພຣະຄຸນກໍບໍ່ເປັນພຣະຄຸນອີກຕໍ່ໄປ. ⁷ຖ້າດັ່ງນັ້ນແລ້ວຈະເປັນຢ່າງໃດ ພວກອິສຣາເອນບໍ່ໄດ້ພົບສິ່ງທີ່ເຂົາຊອກຫານັ້ນ ແຕ່ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກໄວ້ນັ້ນເປັນຜູ້ໄດ້ພົບ ແລະນອກນັ້ນກໍແມ່ນຄົນທີ່ຊົງໃຫ້ເກີດໃຈແຂງກະດ້າງໄປ. ⁸ຕາມທີ່ມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄຳພີວ່າ,

“ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະຫານໃຈທີ່ເຫງົາຫລັບ
ປະຫານຕາທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ ແລະຫູທີ່ຟັງບໍ່ໄດ້ຍິນ
ໃຫ້ແກ່ເຂົາຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້.”

⁹ກະສັດດາວິດຊົງກ່າວວ່າ,
“ຂໍຊົງໃຫ້ໂຕະອາຫານຂອງເຂົາ
ເກີດເປັນບ້ວງແຮ້ວແລະເຄື່ອງຈັບເຂົາເອງ
ເປັນສິ່ງໃຫ້ສະດຸດໃຈແລະເປັນສິ່ງນຳຈ່ອງເວນແກ່ເຂົາ.

10 ຂໍຊົງໃຫ້ຕາຂອງເຂົາມືດມົວໄປເພື່ອເຂົາຈະເບິ່ງບໍ່ເຫັນ
ແລະໃຫ້ຫລັງຂອງເຂົາກ່ອມລົງຢູ່ສະເໝີ.”

11 ເຮົາຈຶ່ງຖາມວ່າ, “ເມື່ອພວກອິສຣາເອນໄດ້ຕໍາສະດູດນັ້ນ ເຂົາໄດ້ລົ້ມລົງເສຍໄປຫລື” ບໍ່
ແມ່ນຢ່າງນັ້ນດອກ ແຕ່ດ້ວຍການພະລາດລົ້ມຂອງເຂົານັ້ນ ຄວາມພົ້ນຈິ່ງມາເຖິງພວກຕ່າງຊາດ
ເພື່ອຈະໃຫ້ພວກອິສຣາເອນມີໃຈເທິງຫວງຂຶ້ນ. 12 ແຕ່ຖ້າການພະລາດລົ້ມຂອງເຂົານັ້ນເປັນເຫດ
ໃຫ້ທັງໂລກເກີດຄວາມສົມບູນຂຶ້ນ ແລະຖ້າຄວາມບົກພ່ອງຂອງເຂົາເປັນເຫດໃຫ້ຄົນຕ່າງຊາດ
ເກີດຄວາມສົມບູນຂຶ້ນ ຫາກໄດ້ເຂົາເພີ່ມເຂົ້າມາດ້ວຍ ຈະດີກວ່າເທົ່າໃດໜໍ.

ຄວາມພົ້ນສໍາລັບຄົນຕ່າງຊາດ

13 ແຕ່ເຮົາກ່າວແກ່ພວກເຈົ້າທີ່ເປັນຄົນຕ່າງຊາດ ເພາະເຮົາເປັນອັກຄະສາວົກທີ່ມາຍັງຊາວ
ຕ່າງຊາດ ເຮົາຈຶ່ງຍົກຍ້ອງໜ້າທີ່ຂອງເຮົາ. 14 ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ຊວນເພື່ອນຮ່ວມຊາດຂອງເຮົາ
ຈະເປັນພິທີໃດກໍຕາມ ສຸດແລ້ວແຕ່ຈະໃຫ້ເຂົາເກີດຄວາມເທິງຫວງ ເພື່ອບາງຄົນຈະພົ້ນໄດ້.
15 ເພາະວ່າຖ້າການທີ່ເພື່ອນຮ່ວມຊາດຂອງເຮົາຖືກພຣະເຈົ້າຊົງປະຖິ້ມ ເປັນເຫດໃຫ້ຄົນທັງໂລກ
ກັບຄືນເປັນໄມຕິກັບພຣະອົງການທີ່ພຣະອົງຊົງຮັບເຂົາກັບຄືນມາອີກນັ້ນ ກໍເປັນເໝືອນກັບວ່າ
ເຂົາໄດ້ຕາຍໄປແລ້ວແລະກັບຄືນມາໃໝ່. 16 ຖ້າເຂົາຈຶ່ງກ້ອນແຮກຖືກຖວາຍແກ່ພຣະເຈົ້າ ແບ່ງ
ນວດແລ້ວທັງອ່າງກໍເປັນຂອງພຣະອົງ ແລະຖ້າຮາກຖືກຖວາຍແກ່ພຣະອົງ ກິ່ງກ້ານທັງໝົດກໍ
ເປັນຂອງພຣະອົງດ້ວຍ.

17 ແຕ່ຖ້າພຣະເຈົ້າຊົງຫັກບາງກິ່ງອອກເສຍແລ້ວ, ແລະໄດ້ຊົງນໍາເຈົ້າຜູ້ເປັນກິ່ງຕົ້ນກອກເທດ
ປ່າມາຕໍ່ແທນກິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ, ແລະໃຫ້ເຂົາຮ່ວມປະສານຮັບນໍ້າລ້ຽງອັນບໍລິບູນຈາກຮາກຕົ້ນກອກ
ນັ້ນ. 18 ແລ້ວເຈົ້າກໍຢາອວດດີຕໍ່ກິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ ຖ້າເຈົ້າອວດດີ ກໍບໍ່ແມ່ນວ່າເຈົ້າເປັນຜູ້ລ້ຽງຮາກ
ແຕ່ແມ່ນຮາກທີ່ລ້ຽງເຈົ້າ. 19 ເຈົ້າຄົງຈະເວົ້າວ່າ, “ກິ່ງເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ຊົງຫັກອອກເສຍ ກໍເພື່ອຈະໄດ້
ຊົງຕໍ່ຂ້ອຍໄວ້.” 20 ກໍຖືກແລ້ວ ທີ່ເຂົາຖືກຊົງຫັກອອກກໍເພາະເຂົາບໍ່ເຊື່ອ ແຕ່ທີ່ເຈົ້າຢູ່ໄດ້ກໍເພາະ
ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ ດັ່ງນັ້ນຢາຊູ່ຈອງທອງແຕ່ຈົ່ງເປັນຜູ້ຢາເກງ. 21 ເພາະວ່າເມື່ອ
ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງໂຜດກິ່ງເດີມເຫລົ່ານັ້ນ ພຣະອົງຈະບໍ່ຊົງໂຜດເຈົ້າເໝືອນກັນ. 22 ດ້ວຍເຫດນັ້ນ
ຈົ່ງພິຈາລະນາເບິ່ງພຣະເມດຕາແລະຄວາມເຄັ່ງຄັດຂອງພຣະເຈົ້າ ຄືພຣະອົງຊົງເຄັ່ງຄັດກັບຄົນ
ເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຫລົງຜິດໄປ ແຕ່ພຣະອົງຊົງພຣະເມດຕາເຈົ້າ ຖ້າວ່າເຈົ້າຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໃນຄວາມເມດຕາ
ນັ້ນຕໍ່ໄປ ບໍ່ດັ່ງນັ້ນພຣະເຈົ້າກໍຈະຊົງຫັກເຈົ້າອອກເໝືອນກັນ. 23 ສ່ວນເຂົາທັງຫລາຍນັ້ນ ຖ້າເຂົາ
ບໍ່ດີດ້ານຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຕໍ່ໄປ ເຂົາກໍຈະໄດ້ຮັບການຊົງຕໍ່ກິ່ງເຂົາໄດ້ໃໝ່ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຊົງ
ລິດອາດທີ່ຈະຊົງໂຜດໃຫ້ເຂົາຕໍ່ກິ່ງເຂົາອີກໄດ້. 24 ດ້ວຍວ່າຖ້າພຣະເຈົ້າຊົງຕັດເຈົ້າອອກຈາກຕົ້ນ
ກອກປ່າ ທີ່ເປັນໄມຕິກໍຕາມທໍາມະຊາດ ແລະຊົງນໍາມາຕໍ່ເຂົາກັບຕົ້ນກອກພັນດີ ຊຶ່ງຜິດທໍາມະ
ຊາດຂອງມັນແລ້ວ ການທີ່ຈະເອົາກິ່ງເຫລົ່ານັ້ນທີ່ເປັນກິ່ງເດີມມາຕໍ່ເຂົາກັບຕົ້ນມັນເອງ ກໍຈະ
ງ່າຍກວ່ານັ້ນຫລາຍເທົ່າໃດໜໍ.

ພຣະເຈົ້າຊົງພຣະເມດຕາແກ່ຄົນທັງປວງ

25 ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົາຢ້ານວ່າພວກເຈົ້າຈະຖືຕົວເປັນຜູ້ສະຫລາດຮູ້ ຈິ່ງຢາກໃຫ້ເຂົາ-

ໃຈຂໍຄວາມອັນເລິກລັບນີ້ ຄື ເລື່ອງທີ່ບາງຄົນໃນພວກອິສຣາເອນມີໃຈແຂງກະດ້າງໄປພໍ່ປານ ຫຼີງ¹ ຈົນເຮັດໃຫ້ພວກຕ່າງຊາດມາຄົບຈຳນວນແລ້ວ. ²⁶ ແລະດັ່ງນັ້ນພວກອິສຣາເອນທັງໝົດ ຈິ່ງຈະໄດ້ພົ້ນ ດັ່ງມີຄຳຂຽນໃນພຣະຄຳພີວ່າ,

“ພຣະຜູ້ຊົງໂຜດໃຫ້ພົ້ນຈະສະດັດມາຈາກເມືອງຊີໂອນ
ພຣະອົງຈະຊົງລຶບລ້າງສິ່ງອະທຳໃຫ້ໝົດໄປຈາກຍາໂຄບ.

²⁷ ແລະອັນນີ້ແຫລະ, ຈະເປັນຄຳສັນຍາຂອງເຮົາກັບເຂົາ
ເມື່ອເຮົາຍົກຄວາມຜິດບາບຂອງເຂົາແລ້ວ.”

²⁸ ຖ້າຈະວ່າຕາມຂ່າວປະເສີດ ເຂົາເຫລົ່ານັ້ນກໍເປັນສັດຕູຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອປະໂຫຍດຂອງ ພວກເຈົ້າ ແຕ່ຖ້າຈະວ່າຕາມການຊົງເລືອກໄວ້ນັ້ນ ເຂົາກໍເປັນທີ່ຊົງຮັກເນື່ອງຈາກບັນພະບຸລຸດ ຂອງເຂົາ. ²⁹ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງຫລົບພຣະໂທ ໃນການທີ່ໄດ້ຊົງໃຫ້ຂອງພຣະລາຊະ- ທານແລະຊົງເລືອກໄວ້. ³⁰ ເຈົ້າທັງຫລາຍກໍເໝືອນກັນ ເມື່ອກ່ອນບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ບັດ ນີ້ໄດ້ຮັບພຣະເມດຕາ ເພາະຄວາມບໍ່ເຊື່ອຟັງຂອງເຂົາເຫລົ່ານັ້ນສັນໃດ. ³¹ ບັດນີ້ເຂົາເຫລົ່ານັ້ນກໍ ບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງ ເພື່ອວ່າເຂົາຈະໄດ້ຮັບພຣະກະລຸນາດ້ວຍພຣະຄຸນ ທີ່ໄດ້ຊົງໂຜດແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ສັນນັ້ນ. ³² ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ຮວບຮວມຄົນທັງປວງໃຫ້ຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຟັງ ເພື່ອຈະໄດ້ຊົງ ເມດຕາແກ່ເຂົາທຸກຄົນ.

ຄຳສັນລະເສີນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ

³³ ໂອ ຊັບສົມບັດຂອງພຣະເຈົ້າມີຫລວງຫລາຍປານໃດໜ້ ພຣະບັນຍາທັງຄວາມຮອບຮູ້ຂອງ ພຣະອົງເລິກລັບເທົ່າໃດ ຂໍຕັດສິນຂອງພຣະອົງນັ້ນກໍເຫລືອທີ່ຈະຢັ່ງຮູ້ໄດ້ ແລະວິທີທາງຂອງ ພຣະອົງກໍເຫລືອວິໄສທີ່ຈະຄົ້ນຄວ້າໄດ້.

³⁴ “ເພາະວ່າໃຜໜ້ໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະໂທຂອງພຣະເຈົ້າ
ຫລືໃຜໜ້ເປັນທີ່ປຶກສາຂອງພຣະອົງ.

³⁵ ຫລືໃຜໜ້ໄດ້ຖວາຍສິ່ງໜຶ່ງສິ່ງໃດແກ່ພຣະອົງກ່ອນ
ທີ່ພຣະອົງຈະຊົງປະທານຕອບແທນແກ່ຕົນ.”

³⁶ ດ້ວຍວ່າສິ່ງສາລະພັດກໍເປັນມາຈາກພຣະອົງ, ດ້ວຍພຣະອົງ, ແລະເພື່ອພຣະອົງຂໍພຣະ ກຽດຕິຍົດຈິ່ງມີແກ່ພຣະອົງສືບໆ ໄປເປັນນິດ ອາແມນ.

ບົດທີ 12

ດຳເນີນຊີວິດຕາມແບບການປະຕິບັດພຣະເຈົ້າ

¹ ເຫດສັນນັ້ນພົ້ນອົງທັງຫລາຍເອີຍ, ໂດຍເຫັນແກ່ພຣະເມດຕາກະລຸນາຂອງພຣະເຈົ້າ ເຮົາ ຈິ່ງຊັກຊວນພວກເຈົ້າໃຫ້ຖວາຍຕົວແກ່ພຣະອົງ ເພື່ອເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ມີຊີວິດ, ເປັນອັນບໍລິສຸດ,

¹ ຫລືວ່າ “ພຽງຊົ່ວຄາວ.”

ແລະເປັນທີ່ຊອບພຣະໄທພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງເປັນການນະມັດສະການທີ່ສົມກັບຝ່າຍວິນຍານຂອງເຈົ້າ ທັງຫລາຍ. ²ຢ່າດຳເນີນຊີວິດເໝືອນຢ່າງຊາວໂລກນີ້ ແຕ່ຈົ່ງຮັບການຊົງປ່ຽນແປງຈິດໃຈ ແລ້ວ ອຸປະນິໄສຂອງພວກເຈົ້າຈົ່ງຈະປ່ຽນໃໝ່ ເພື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍຈະໄດ້ຮູ້ນ້ຳພຣະໄທຂອງພຣະເຈົ້າ ຈະໄດ້ຮູ້ວ່າອັນໃດດີ ອັນໃດເປັນທີ່ຊອບພຣະໄທພຣະເຈົ້າ, ແລະອັນໃດດີທີ່ສຸດ.

³ເຮົາກ່າວແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍທຸກຄົນ ໂດຍພຣະຄຸນທີ່ຊົງປະທານແກ່ເຮົາແລ້ວວ່າ ຢ່າຄິດຖືຕົວ ເກີນທີ່ຕົນຄວນຈະຄິດນັ້ນ ແຕ່ຈົ່ງຄິດໃຫ້ພໍສົມກັບຂະໜາດແຫ່ງຄວາມເຊື່ອທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງ ໂຜດປະທານໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນ. ⁴ເພາະວ່າໃນຮ່າງກາຍອັນດຽວນັ້ນເຮົາມີອະໄວຍະວະຫລາຍຢ່າງ ແລະອະໄວຍະວະເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ມີໜ້າທີ່ຢ່າງດຽວກັນສັນໃດ. ⁵ພວກເຮົາຜູ້ເປັນຫລາຍຄົນກໍຍັງເປັນ ຮ່າງກາຍອັນດຽວໃນພຣະຄຣິດ ແລະເປັນອະໄວຍະວະແກ່ກັນແລະກັນສັນນັ້ນ. ⁶ແລະເຮົາທຸກ ຄົນໄດ້ຮັບຂອງພຣະລາຊະທານຕ່າງໆ ກັນ ຕາມພຣະຄຸນທີ່ໄດ້ຊົງໂຜດປະທານແກ່ພວກເຮົາ ຄືຖ້າເປັນການປະກາດພຣະທຳ ກໍຈົ່ງປະກາດຕາມຂະໜາດແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ. ⁷ຖ້າເປັນການປະ ຕິບັດກໍຈົ່ງປະຕິບັດ ຖ້າເປັນການສັ່ງສອນກໍຈົ່ງສັ່ງສອນ. ⁸ຖ້າເປັນການເຕືອນສະຕິກໍຈົ່ງເຕືອນ ສະຕິ ຖ້າເປັນການບໍລິຈາກກໍຈົ່ງບໍລິຈາກດ້ວຍໃຈກວ້າງຂວາງ ຜູ້ຄຸ້ມຄອງກໍຈົ່ງຄຸ້ມຄອງດ້ວຍ ເອົາໃຈໃສ່ ຜູ້ທີ່ສະແດງຄວາມເມດຕາກໍຈົ່ງສະແດງດ້ວຍໃຈຍິນດີ.

⁹ຈົ່ງຮັກດ້ວຍໃຈຈົງ ຈົ່ງກຽດຊັງສິ່ງຊົ່ວ ຈົ່ງຍືດໝັ້ນໃນສິ່ງທີ່ດີ. ¹⁰ຈົ່ງຮັກກັນເໝືອນສັນພັນອາ ສ່ວນການທີ່ໃຫ້ກຽດແກ່ກັນແລະກັນນັ້ນຈົ່ງຖືວ່າຜູ້ອື່ນດີກວ່າຕົນ. ¹¹ຢ່າຂີ້ຄ້ານ ແຕ່ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ ຈົ່ງມີຈິດໃຈຮ່ວມຮົນດ້ວຍພຣະວິນຍານ ຈົ່ງບົວລະບັດອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ¹²ຈົ່ງຊົມຊື່ນຍິນດີໃນ ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ ຈົ່ງອົດທົນຕໍ່ຄວາມຍາກລຳບາກ ຈົ່ງໝັ້ນເອົາໃຈໃສ່ໃນການໄຫວ້ວອນ. ¹³ຈົ່ງ ຊ່ອຍໄພພົນຂອງພຣະເຈົ້າເມື່ອເຂົາຂັດສົນ ຈົ່ງຕ້ອນຮັບແຂກດ້ວຍໃຈເຫລື້ອມໃສ. ¹⁴ຈົ່ງອວຍ- ພອນແກ່ຄົນທີ່ຂົ່ມເຫງເຈົ້າ ຈົ່ງໃຫ້ພອນ ຢ່າປ້ອຍດ່າ. ¹⁵ຈົ່ງຊົມຊື່ນຍິນດີກັບຜູ້ທີ່ມີຄວາມຊົມຊື່ນ ຍິນດີ ຈົ່ງຮ້ອງໄທກັບຜູ້ທີ່ຮ້ອງໄທ. ¹⁶ຈົ່ງເປັນນ້ຳໜຶ່ງໃຈດຽວກັນ ຢ່າຄິດໃຫຍ່ໄຝ່ສູງ ແຕ່ຈົ່ງຮັບ ຮູ້ຄົນສາມັນຕ່ຳຕ້ອຍ^[1] ຢ່າຖືຕົວວ່າເປັນຜູ້ສະຫລາດ. ¹⁷ຢ່າເຮັດຊົ່ວຕອບແທນການຊົ່ວແກ່ຜູ້ໜຶ່ງ ຜູ້ໃດ ແຕ່ຈົ່ງພະຍາຍາມເຮັດແຕ່ສິ່ງທີ່ທຸກຄົນເຫັນວ່າດີ. ¹⁸ຖ້າເປັນໄດ້ໃນເລື່ອງທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ກັບ ພວກເຈົ້ານັ້ນ ຈົ່ງຢູ່ຢ່າງສະຫງົບສຸກກັບຄົນທັງປວງ. ¹⁹ພວກທີ່ຮັກຂອງເຮົາເອີຍ, ຢ່າແກ້ແຄ້ນ ແຕ່ຈົ່ງມອບການນັ້ນໄວ້ແກ່ພຣະພິໂລດ ດ້ວຍວ່າມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄຳພີແລ້ວວ່າ, “ອົງພຣະ- ຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ, ‘ການແກ້ແຄ້ນເປັນທຸລະຂອງເຮົາ ເຮົາເອງຈະເປັນຜູ້ຕອບແທນ.’” ²⁰ແຕ່ “ຖ້າສັດຕູຂອງເຈົ້າຢາກເຂົ້າ ຈົ່ງໃຫ້ເຂົາກິນ ຖ້າຢາກນ້ຳ ຈົ່ງໃຫ້ເຂົາດື່ມ ເພາະວ່າຖ້າເຮັດດັ່ງນັ້ນ ເປັນການກອງຖ່ານໄຟແດງໃສ່ໄວ້ເທິງຫົວຂອງເຂົາ.” ²¹ຢ່າໃຫ້ຄວາມຊົ່ວໄດ້ຂະນະເຈົ້າ ແຕ່ຈົ່ງ ຂະນະຄວາມຊົ່ວດ້ວຍຄວາມດີ.

[1]ຫລືວ່າ “ຈົ່ງຖອມໃຈລົງຍອມເຮັດການຕ່ຳ.”

ບົດທີ 13

ຕ້ອງຍອມຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງຜູ້ປົກຄອງ

¹ທຸກຄົນຈົ່ງຍອມຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບຜູ້ມີອຳນາດປົກຄອງ ດ້ວຍວ່າບໍ່ມີອຳນາດອັນໃດທີ່ບໍ່ໄດ້ມາຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະຜູ້ມີອຳນາດນັ້ນກໍແມ່ນພຣະເຈົ້າຊົງແຕ່ງຕັ້ງຂຶ້ນ. ²ເຫດສັນນັ້ນຜູ້ທີ່ຂັດຂຶ້ນອຳນາດນັ້ນກໍຂັດຂຶ້ນຜູ້ຊົງພຣະເຈົ້າແຕ່ງຕັ້ງຂຶ້ນ ແລະຜູ້ທີ່ຂັດຂຶ້ນນັ້ນຈະຕ້ອງຖືກພິພາກສາລົງໂທດ. ³ເພາະວ່າຜູ້ປົກຄອງນັ້ນບໍ່ເປັນໜ້າຢ້ານສຳລັບຄົນທີ່ເຮັດການດີ ແຕ່ເປັນໜ້າຢ້ານສຳລັບຄົນທີ່ເຮັດການຊົ່ວ ເຈົ້າບໍ່ຢາກຢ້ານຜູ້ມີອຳນາດຫລື ຖ້າດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງເຮັດແຕ່ການດີ ແລ້ວເຈົ້າກໍຈະໄດ້ເປັນທີ່ພໍໃຈຂອງຜູ້ມີອຳນາດນັ້ນ. ⁴ເພາະວ່າຜູ້ປົກຄອງນັ້ນເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ປະໂຫຍດແກ່ເຈົ້າ ແຕ່ວ່າຖ້າເຈົ້າເຮັດການຊົ່ວຈົ່ງຢ້ານ ເພາະວ່າຜູ້ປົກຄອງນັ້ນບໍ່ໄດ້ຖືດາບໄວ້ຊຶ່ງ ເພິ່ນເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າ, ເປັນຜູ້ໃຊ້ຄວາມຮ້າຍຂາດແທນພຣະເຈົ້າແກ່ທຸກຄົນທີ່ເຮັດການຊົ່ວ. ⁵ເຫດສັນນັ້ນເຈົ້າຈະຕ້ອງຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບບັນຊາ ບໍ່ໃຊ້ເພາະເຫັນແກ່ຄວາມຮ້າຍຂາດແຕ່ສິ່ງດຽວ ແຕ່ເພາະໃຈສຳນຶກຜິດແລະຊອບດ້ວຍ. ⁶ເພາະເຫດຜົນຢ່າງດຽວກັນນັ້ນເຈົ້າຈົ່ງໄດ້ຊ່ອຍເສຍສາອາກອນ ດ້ວຍວ່າຜູ້ມີອຳນາດນັ້ນເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າແລະປະຕິບັດໜ້າທີ່ນີ້ຢູ່. ⁷ເຈົ້າຈົ່ງໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນຕາມທີ່ເຂົາຄວນຈະໄດ້ຮັບ ສ່ວຍສາອາກອນຄວນໃຫ້ຜູ້ໃດຈົ່ງໃຫ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນ ພາສີຄວນເສຍໃຫ້ຜູ້ໃດຈົ່ງໃຫ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນ ຄວາມຢາກເກງຄວນໃຫ້ແກ່ຜູ້ໃດຈົ່ງໃຫ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນ ກຽດຕິຍົດຄວນມີແກ່ຜູ້ໃດຈົ່ງໃຫ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນ.

ການປະຕິບັດຊຶ່ງກັນແລະກັນ

⁸ຢ່າເປັນໜີ້ສິ່ງໃດແກ່ໃຜນອກຈາກຄວາມຮັກຊຶ່ງມີຕໍ່ກັນ ເພາະວ່າຜູ້ທີ່ຮັກເພື່ອນມະນຸດກໍປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດຢ່າງຄົບຖ້ວນແລ້ວ. ⁹ເພາະວ່າຂໍ້ບັນຍັດທີ່ກ່າວວ່າ, “ຢ່າຫລິ້ນຊູ້, ຢ່າຂ້າຄົນ, ຢ່າລັກຊັບ, ຢ່າໂລບ” ທັງບັນຍັດຂໍ້ອື່ນໆ ກໍ່ຮ່ວມຢູ່ໃນຂໍ້ນີ້ ຄື “ຈົ່ງຮັກເພື່ອນບ້ານເໝືອນຮັກຕົນເອງ.” ¹⁰ຄວາມຮັກບໍ່ເຮັດອັນຕະລາຍແກ່ເພື່ອນບ້ານ ເຫດສັນນັ້ນຄວາມຮັກຈົ່ງເປັນການປະຕິບັດຕາມຂໍ້ບັນຍັດຢ່າງຄົບຖ້ວນ.

¹¹ທີ່ຄວນຈະເຮັດດັ່ງນີ້ກໍເພາະພວກເຈົ້າໄດ້ຮູ້ຈັກກາລະເວລາແລ້ວວ່າ ບັດນີ້ເປັນເວລາທີ່ເຈົ້າຄວນຈະຕື່ນຈາກຫລັບແລ້ວ ດ້ວຍວ່າເວລາທີ່ພວກເຮົາຈະພົ້ນນັ້ນໃກ້ກວ່າເວລາທີ່ເຮົາຫາກເຊື່ອນັ້ນ. ¹²ກາງຄືນກໍລ່ວງໄປຫລາຍແລ້ວ ແລະຮຸ່ງເຮົາກໍໃກ້ເຂົ້າມາ ເຫດສັນນັ້ນພວກເຮົາຈົ່ງເລິກເຮັດການຝ່າຍຄວາມມືດ ແລະຈົ່ງປະກອບຕົວດ້ວຍອາວຸດແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງ. ¹³ພວກເຮົາຈົ່ງປະຕິບັດຕົວໃຫ້ເໝາະສົມກັບເວລາກາງເວັນ ບໍ່ແມ່ນໃນການລ້ຽງດ້ວຍເສບສຸລາຢາເມົາ ບໍ່ແມ່ນໃນການວິວາດເທິງສາກັນ. ¹⁴ແຕ່ຈົ່ງປະດັບຕົວດ້ວຍພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ ແລະຢ່າຈັດຫາອັນໃດເພື່ອບຳລຸງຕົນຫາຂອງເນື້ອກາຍ.

ບົດທີ 14

ຢ່າກ່າວໂທດໃສ່ພີ່ນ້ອງ

¹ສ່ວນຄົນທີ່ອ່ອນໃນຄວາມເຊື່ອນັ້ນ ຈົ່ງຮັບເຂົາໄວ້ ແຕ່ບໍ່ໃຊ້ເພື່ອຖືກຖຽງກັນໃນເລື່ອງຄວາມ

ເຊື່ອທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ²ຄົນໜຶ່ງຖືວ່າຈະກິນອັນໃດກໍໄດ້ໝົດ ແຕ່ຄົນທີ່ຍັງອ່ອນໃນຄວາມເຊື່ອກໍກິນແຕ່ຜັກເທົ່ານັ້ນ. ³ຢ່າໃຫ້ຄົນທີ່ກິນນັ້ນໝົນປະໝາດຄົນທີ່ບໍ່ກິນ ແລະຢ່າໃຫ້ຄົນທີ່ບໍ່ກິນກ່າວໂທດໃສ່ຄົນທີ່ກິນ ດ້ວຍວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຜດຮັບເອົາຜູ້ນັ້ນແລ້ວ. ⁴ເຈົ້ານັ້ນເປັນໃຜຈຶ່ງກ່າວໂທດໃສ່ບ່າວຂອງຜູ້ອື່ນ ບ່າວນັ້ນຈະຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ຫລີລົມລົງກໍສຸດແລ້ວແຕ່ນາຍຂອງຕົນ ແລະລາວຄົງຈະຕັ້ງໝັ້ນຄົງຢູ່ເປັນແນ່ ດ້ວຍວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງລິດອາດໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຕັ້ງໝັ້ນຄົງຢູ່ໄດ້.

⁵ຄົນໜຶ່ງຖືວ່າວັນໜຶ່ງດີກວ່າອີກວັນໜຶ່ງ ແຕ່ອີກຄົນໜຶ່ງຖືວ່າທຸກວັນເໝືອນກັນ ຄວນໃຫ້ທຸກຄົນມີຄວາມແນ່ໃຈໃນຄວາມຄິດເຫັນຂອງຕົນເອງ. ⁶ຜູ້ທີ່ຖືວັນກໍຖືດ້ວຍເຫັນແກ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ກິນກໍກິນດ້ວຍເຫັນແກ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພາະວ່າເພິ່ນໄດ້ຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າ ແລະຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ກິນຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ກິນດ້ວຍເຫັນແກ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຍັງຂອບພຣະຄຸນພຣະອົງ. ⁷ໃນພວກເຮົາບໍ່ມີຜູ້ໃດມີຊີວິດຢູ່ເພື່ອຕົນເອງຝ່າຍດຽວ ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດຕາຍເພື່ອຕົນເອງຝ່າຍດຽວ ດ້ວຍວ່າຖ້າເຮົາທັງຫລາຍມີຊີວິດຢູ່ກໍເພື່ອອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ⁸ແລະຖ້າເຮົາຕາຍກໍຕາຍເພື່ອອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເຫດສັນນັ້ນຖ້າເຮົາທັງຫລາຍມີຊີວິດຫລືຕາຍກໍດີ ເຮົາກໍເປັນຄົນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ⁹ເພາະເຫດນີ້ແຫລະ, ພຣະຄຣິດຈຶ່ງໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນແລະໄດ້ຄືນພຣະຊົນອີກ ເພື່ອຈະໄດ້ຊົງເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຄົນຕາຍແລະຂອງຄົນເປັນ.

¹⁰ແຕ່ຕົວເຈົ້າເດ, ເຫດໃດເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວໂທດໃສ່ພັນອງຂອງຕົນ ຫລືເຈົ້າຜູ້ເປັນອີກຝ່າຍໜຶ່ງ, ເຫດໃດເຈົ້າໝັ້ນປະໝາດພັນອງຂອງຕົນ ດ້ວຍວ່າເຮົາທຸກຄົນຕ້ອງຢືນຢູ່ໜ້າບັນລັງພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ. ¹¹ເພາະມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄຳພີແລ້ວວ່າ, “ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວໄວ້ວ່າ ເຮົາມີຊີວິດຢູ່ທຸ່ງແທ້ສັນໃດ ທຸກຄົນຈະຄຸເຂົ້າລົງຂາບໄຫວ້ເຮົາ ແລະທຸກສິ່ງຈະສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າ.” ¹²ດັ່ງນັ້ນເຮົາທຸກຄົນຈະຕ້ອງກາບທູນເລື່ອງລາວຂອງຕົນເອງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.

ຢ່າໃຫ້ພັນອງຂອງຕົນຊຸນສະດຸດ

¹³ເຫດສັນນັ້ນພວກເຮົາຢ່າກ່າວໂທດໃສ່ກັນແລະກັນອີກຕໍ່ໄປ ແຕ່ວ່າຈົ່ງຕັ້ງໃຈເຮັດດັ່ງນີ້ດີກວ່າ ຄື ຢ່າເອົາສິ່ງເປັນເຫດໃຫ້ຊຸນສະດຸດຫລືລົມລົງມາຂວາງທາງຂອງພັນອງ. ¹⁴ເຮົາຮູ້ແລະເຊື່ອແນ່ໃນໃຈພຣະເຢຊູເຈົ້າວ່າ ບໍ່ມີສິ່ງໜຶ່ງສິ່ງໃດເປັນຂອງຕ້ອງຫ້າມໃນຕົວມັນເອງ ແຕ່ຖ້າຜູ້ໜຶ່ງຜູ້ໃດຖືວ່າສິ່ງໃດເປັນຂອງຕ້ອງຫ້າມ ມັນກໍເປັນຂອງຕ້ອງຫ້າມສຳລັບຜູ້ນັ້ນແທ້. ¹⁵ຖ້າພັນອງຂອງເຈົ້າເປັນທຸກໃຈເພາະອາຫານທີ່ເຈົ້າກິນ ເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດໄປຕາມທາງແຫ່ງຄວາມຮັກເສຍແລ້ວ ພຣະຄຣິດຊົງສິ້ນພຣະຊົນເພື່ອຜູ້ໃດ ກໍຢ່າໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຈົບຫາຍເພາະອາຫານທີ່ເຈົ້າກິນນັ້ນ, ສັນນັ້ນຢ່າໃຫ້ການທີ່ເຈົ້າຖືວ່າດີນັ້ນ ເປັນຂໍ້ທີ່ຄົນອື່ນຕິຕຽນໄດ້. ¹⁶ເພາະວ່າລາຊະອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນໝາຍເຖິງການກິນແລະການດື່ມ. ¹⁷ແຕ່ໝາຍເຖິງຄວາມຊອບທຳແລະສັນຕິສຸກ ກັບຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີທີ່ມາຈາກພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ¹⁸ຜູ້ທີ່ບົວລະບັດ ພຣະຄຣິດ ໃນການເຫລົ່ານັ້ນ ກໍເປັນທີ່ພຣະໂທພຣະເຈົ້າແລະເປັນທີ່ຊອບໃຈມະນຸດດ້ວຍ.

¹⁹ເຫດດັ່ງນີ້ພວກເຮົາຈົ່ງສະແຫວງຫາສິ່ງທັງຫລາຍທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຈະເລີນແກ່ກັນ ແລະກັນ. ²⁰ຢ່າທຳລາຍງານຂອງພຣະເຈົ້າຍ້ອນເລື່ອງອາຫານ ອາຫານທຸກຢ່າງບໍ່ແມ່ນຂອງຕ້ອງຫ້າມກໍຈົງ ແຕ່ຄົນໃດທີ່ກິນອາຫານຊຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ຜູ້ອື່ນ

ສະດຸດໃຈກໍມີຄວາມຜິດ. ²¹ທີ່ຈະບໍ່ກິນຊີ້ນ, ຫລືດື່ມເຫລົ້າແວງ, ຫລືເຮັດສິ່ງໃດໆ ທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ພົ້ນອາໄສສະດຸດໃຈກໍເປັນການດີຢູ່ແລ້ວ. ²²ຄວາມເຊື່ອທີ່ເຈົ້າມີຢູ່ນັ້ນຈົງຍືດຖືໄວ້ໃຫ້ພົ້ນລະຫວ່າງຕົວເຈົ້າກັບພຣະເຈົ້າ ຜູ້ໃດບໍ່ມີເຫດຈະຕິຕຽນຕົນເອງໃນສິ່ງທີ່ຕົນເຫັນຊອບແລ້ວນັ້ນກໍເປັນສຸກ. ²³ແຕ່ຜູ້ທີ່ມີຄວາມສົງໄສ ຖ້າຍັງກິນກໍຖືວ່າມີຜິດ ເພາະຜູ້ນັ້ນບໍ່ໄດ້ກິນຕາມທີ່ຕົນເຊື່ອ ທັງນີ້ກໍເພາະການກະທຳທີ່ບໍ່ໄດ້ເກີດຈາກຄວາມເຊື່ອພື້ນກໍເປັນບາບທັງໝົດ.

ບົດທີ 15

ຈົ່ງໃຫ້ເປັນທີ່ພໍໃຈຂອງຄົນອື່ນບໍ່ໃຊ້ຂອງຕົນເອງ

¹ຝ່າຍເຮົາທັງຫລາຍທີ່ມີຄວາມເຊື່ອເຂັ້ມແຂງ ຄວນອົດທົນຕໍ່ຄົນທີ່ມີຄວາມເຊື່ອຢຸດໆ ຢ່ອນໆ ແລະບໍ່ຄວນເຮັດຕາມຊອບໃຈຂອງຕົນເອງ. ²ເຮົາທຸກຄົນຈົ່ງເຮັດໃຫ້ເພື່ອນບ້ານຊອບໃຈ ເພື່ອນຳປະໂຫຍດແລະຄວາມຈະເລີນມາສູ່ເຂົາ. ³ເພາະວ່າພຣະຄຣິດບໍ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ຊອບພຣະໄທພຣະອົງ ຕາມທີ່ມີພຣະຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄຳພີວ່າ, “ຄຳກ່າວຫຍາບຊ້າຂອງພວກຄົນທີ່ມີນິທາພຣະອົງເຈົ້າ ກໍໄດ້ຕົກຖືກຂ້າພຣະອົງ.” ⁴ດ້ວຍວ່າທຸກສິ່ງທີ່ຂຽນໄວ້ໃນສະໄໝກ່ອນນັ້ນ ກໍຂຽນໄວ້ເພື່ອສັ່ງສອນພວກເຮົາ ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ມີຄວາມຫວັງໂດຍຄວາມພຽນແລະຄວາມຊ່ອຍຊູໃຈດ້ວຍທາງພຣະຄຳພີນັ້ນ. ⁵ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງປະທານຄວາມພຽນແລະຄວາມຊ່ອຍຊູໃຈນັ້ນ ຊົງໄຜດປະທານໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍມີນ້ຳໜຶ່ງໃຈດຽວກັນຕາມຢ່າງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ⁶ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະໄດ້ພ້ອມໃຈກັນສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງເປັນພຣະບິດາຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍ.

ຂ່າວປະເສີດທີ່ໄປຖົງຄົນຕ່າງຊາດ

⁷ເຫດສັນນັ້ນຈົ່ງຕ້ອນຮັບເຊິ່ງກັນແລະກັນ ເໝືອນຢ່າງພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງຕ້ອນຮັບພວກເຈົ້າເພື່ອເປັນພຣະກຽດຕິຍົດແກ່ພຣະເຈົ້າ. ⁸ເພາະເຮົາຖືວ່າພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງເກີດເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ພວກທີ່ຖືພິທີຕັດ^[1] ເພື່ອສະແດງຄວາມສັດຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອຈະໃຫ້ຂໍ້ຄວາມທີ່ຊົງສັນຍາໄວ້ແກ່ພວກບັນພະບຸລຸດນັ້ນ ຍັງຍືນໝັ້ນຄົງຢູ່. ⁹ແລະເພື່ອຄົນຕ່າງຊາດຈະໄດ້ຖວາຍພຣະກຽດແກ່ພຣະເຈົ້າ ເພາະພຣະເມດຕາຂອງພຣະອົງ ຕາມທີ່ມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄຳພີແລ້ວວ່າ, “ເພາະເຫດນີ້ຂ້າພຣະອົງຈົ່ງຈະສັນລະເສີນພຣະອົງໃນຖ້ຳກາງປະຊາຊາດທັງຫລາຍແລະຈະຮ້ອງເພງສັນລະເສີນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.” ¹⁰ແລະມີຄຳກ່າວອີກວ່າ, “ປະຊາຊາດທັງຫລາຍເອີຍ, ຈົ່ງຊົມຊື່ນຍິນດີດ້ວຍກັນກັບໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ.” ¹¹ແລ້ວຍັງມີຄຳກ່າວອີກວ່າ, “ປະຊາຊາດທັງປວງເອີຍ, ຈົ່ງສັນລະເສີນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະໃຫ້ບັນດາໄພ່ພົນທັງຫລາຍຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນພຣະອົງ.” ¹²ແລະ ເອຊາຢາກໍກ່າວອີກວ່າ, “ຈະມີໜ້ຳແນວອອກມາຈາກເຢຊີຄຣິ ຜູ້ຈະຊົງບັງເກີດ

[1]ຄືຊາວຢິວ. [2]ຄວາມເດີມອາດຈະແປໄດ້ວ່າ “ເຄື່ອງບູຊາທີ່ພວກຕ່າງຊາດຖວາຍ” ຫລືວ່າ “ເຄື່ອງບູຊາຄືພວກຕ່າງຊາດເອງ.”

ມາຄຸ້ມຄອງປະຊາຊາດທັງຫລາຍປະຊາຊາດທັງຫລາຍຈະໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ.” ¹³ຂໍພຣະເຈົ້າຊົງໂຜດປະທານຄວາມໄວ້ວາງໃຈ ຊົງໂຜດໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍລິບູນດ້ວຍຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີແລະຄວາມສຸກໃນຄວາມເຊື່ອ ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ເຕັມລົ້ນດ້ວຍຄວາມໄວ້ວາງໃຈ ໂດຍລິດເດດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

ເຫດຜົນທີ່ກ້າແຕ່ງຈົດໝາຍ

¹⁴ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍຂອງເຮົາເອີຍ, ເຮົາເຊື່ອແນ່ວ່າພວກເຈົ້າບໍລິບູນດ້ວຍຄວາມດີແລະພ້ອມດ້ວຍຄວາມຮູ້ທຸກຢ່າງ, ສາມາດຈະເຕືອນສະຕິກັນແລະກັນໄດ້. ¹⁵ແຕ່ທີ່ເຮົາຂຽນບາງຢ່າງມາເຖິງພວກເຈົ້າ ເພື່ອເຕືອນຄວາມຈິຈໍາຂອງພວກເຈົ້າ ກໍເພາະເຫດຂອງພຣະລາຊະທານດ້ວຍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງໄດ້ຊົງໂຜດປະທານແກ່ເຮົາ. ¹⁶ເພື່ອໃຫ້ເຮົາເປັນຜູ້ຮັບໄຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດໄປຍັງຄົນຕ່າງຊາດ^[2] ໃນໜ້າທີ່ເປັນປະໂລທິດຝ່າຍຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອການຖວາຍຂອງພວກຕ່າງຊາດທັງຫລາຍນັ້ນຈະເປັນທີ່ຊອບພຣະໄທ ຄືເປັນທີ່ຊໍາລະໄວ້ດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

¹⁷ເຫດສັນນັ້ນໃນ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ເຮົາມີສິ່ງທີ່ຈະອວດອ້າງໄດ້ ຝ່າຍການປະຕິບັດພຣະເຈົ້າ. ¹⁸ດ້ວຍວ່າເຮົາບໍ່ອາດຈະອ້າງສິ່ງໃດນອກຈາກສິ່ງຊຶ່ງ ພຣະຄຣິດ ໄດ້ຊົງກະທໍາໂດຍຊົງໃຊ້ເຮົາທາງຄໍາສອນແລະກິດຈະການເພື່ອຈະໃຫ້ຄົນຕ່າງຊາດເຊື່ອຟັງ. ¹⁹ຄືດ້ວຍອິດທິລິດແຫ່ງໝາຍສໍາຄັນແລະການອັດສະຈັນ ໂດຍລິດເດດຂອງພຣະວິນຍານຈົນເຮົາໄດ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດເລື່ອງພຣະຄຣິດຢ່າງຄົບຖ້ວນ ຕັ້ງແຕ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມອ້ອມໄປຍັງແຂວງອີລິຣິກັນ. ²⁰ສັນນັ້ນເຮົາຈິງຕັ້ງເປົ້າໝາຍໄວ້ຢ່າງນີ້ວ່າ ຈະປະກາດຂ່າວປະເສີດໃນບ່ອນທີ່ຍັງບໍ່ມີຜູ້ໃດເຄີຍໄດ້ອອກພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ ເພື່ອເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນເທິງຮາກຖານທີ່ຄົນອື່ນໄດ້ວາງໄວ້ກ່ອນແລ້ວ. ²¹ຕາມທີ່ມີຄໍາຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄໍາພີວ່າ, “ຄົນທີ່ບໍ່ເຄີຍໄດ້ຮັບຄໍາບອກເຖິງເລື່ອງພຣະອົງກໍຈະໄດ້ເຫັນແລະຄົນທີ່ບໍ່ເຄີຍໄດ້ຟັງກໍຈະໄດ້ເຂົ້າໃຈ.”

ໄປໂລຕັ້ງໃຈຈະໄປກຸງໂຮມ

²²ນີ້ຄືເຫດທີ່ຂັດຂວາງເຮົາຫລາຍເທື່ອຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເຮົາມາຫາເຈົ້າທັງຫລາຍ. ²³ແຕ່ດຽວນີ້ບໍ່ມີກິດທຸລະທີ່ຈະຕ້ອງຢູ່ໃນເຂດເຫລົ່ານີ້ຕໍ່ໄປ ເຮົາມີຄວາມປາດຖະໜາຫລາຍປີມາແລ້ວທີ່ຈະມາຫາພວກເຈົ້າ. ²⁴ເມື່ອເຮົາຈະໄປປະເທດສະເປນ ເພາະເຮົາຫວັງວ່າຂະນະທີ່ໄປຕາມທາງນັ້ນຈະໄດ້ພົບພວກເຈົ້າ ແລະເມື່ອໄດ້ຮັບຄວາມຊື່ນໃຈກັບພວກເຈົ້າຈັກຫວ່າງແລ້ວ ກໍຫວັງວ່າພວກເຈົ້າຈະຊ່ອຍຈັດສົ່ງໃຫ້ເຮົາເດີນທາງຕໍ່ໄປ.

²⁵ແຕ່ປັດຈຸບັນນີ້ເຮົາກໍາລັງຂຶ້ນເມືອກຸງ ເຢຣູຊາເລັມ ເພື່ອຊ່ອຍສົງເຄາະພວກໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ²⁶ດ້ວຍວ່າພວກສິດໃນແຂວງມາເກໂດເນຍ ແລະແຂວງອະຂາຢາ ໄດ້ເຫັນຊອບຈະເຂົ້າສ່ວນບໍລິຈາກຊັບ ເພື່ອຈັດຝາກໄປຊ່ອຍພວກໄພ່ພົນທີ່ທຸກຍາກໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ. ²⁷ພວກສິດເຫລົ່ານັ້ນກໍພໍໃຈທີ່ຈະເຮັດຢ່າງນັ້ນ ແລະທີ່ຈິງພວກເຂົາກໍເປັນໜີ້ພວກໄພ່ພົນເຫລົ່ານັ້ນດ້ວຍເພາະວ່າຖ້າເຂົາໄດ້ຮັບຄົນຕ່າງຊາດເຂົ້າສ່ວນໃນການຝ່າຍວິນຍານຈິດ ກໍເປັນການສົມຄວນທີ່ພວກຕ່າງຊາດນັ້ນຈະໄດ້ຊ່ອຍອຸປະຖໍາສິດເຫລົ່ານັ້ນດ້ວຍສິ່ງຂອງຝ່າຍເນື້ອກາຍ. ²⁸ສັນນັ້ນເມື່ອ

ເຮົາສຳເລັດການມອບຜົນທານນີ້ໃຫ້ແກ່ເຂົາແລ້ວ ເຮົາກໍຈະໄປປະເທດສະເປນ ໂດຍຜ່ານເຂດທີ່ພວກເຈົ້າຢູ່ນັ້ນ. ²⁹ ແລະເຮົາຮູ້ແນ່ວ່າ ເມື່ອເຮົາມາຫາເຈົ້າທັງຫລາຍນັ້ນ ເຮົາຈະມາພ້ອມດ້ວຍພຣະພອນອັນບໍລິບູນຂອງພຣະຄຣິດ.

³⁰ ພື້ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ດ້ວຍເຫັນແກ່ພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ແລະດ້ວຍເຫັນແກ່ຄວາມຮັກອັນຊົງນຳມາດ້ວຍພຣະວິນຍານ ເຮົາອ້ອນວອນຂໍໃຫ້ພວກເຈົ້າຊ່ອຍໄຫວ້ວອນພຣະເຈົ້າດ້ວຍການຕໍ່ສູ້ເພື່ອເຮົາ. ³¹ ເພື່ອໃຫ້ເຮົາພົ້ນຈາກມືຂອງພວກຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນແຂວງຍູດາຍ ແລະເພື່ອໃຫ້ການປະຕິບັດເນື່ອງດ້ວຍຜົນທານຊຶ່ງເຮົາໄດ້ນຳໄປຍັງຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມນັ້ນຈະເປັນທີ່ພໍໃຈແກ່ພວກໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ³² ທັງເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ມາຫາພວກເຈົ້າ ຕາມຊອບພຣະໂທພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີແລະມີຄວາມເບີກບານສຳລານໃຈ ເມື່ອໄດ້ພົບພວກເຈົ້າ. ³³ ຂໍພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງໄຜດສັນຕິສຸກ ຈົ່ງສະຖິດຢູ່ກັບເຈົ້າທັງຫລາຍເທີນ ອາແມນ.

ບົດທີ 16

ຄຳສະແດງຄວາມນັບຖືສ່ວນຕົວ

¹ ເຮົາຂໍຝາກນ້ອງສາວຂອງເຮົາໄວ້ກັບພວກເຈົ້າ ຄື ຟອຍເບ ຜູ້ຮັບໃຊ້ບົວລະບັດຄຣິສຕະຈັກທີ່ຢູ່ເມືອງເກັນເຂອາຍ. ² ຂໍພວກເຈົ້າຈົ່ງຮັບນາງໄວ້ໃນພຣະນາມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕາມສົມຄວນແກ່ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຂໍໃຫ້ພວກເຈົ້າຊ່ອຍນາງໃນທຸກສິ່ງທີ່ນາງຕ້ອງການ ເພາະນາງໄດ້ຊ່ອຍສົງເຄາະຫລາຍຄົນຮ່ວມທັງເຮົາດ້ວຍ.

³ ຂໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງນາງ ປີຂະກາ ແລະທ່ານອາກິລາ ຜູ້ຮ່ວມງານກັບເຮົາໃນພຣະລາຊະກິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ⁴ ຊຶ່ງໄດ້ສົ່ງຊີວິດຂອງເຂົາເພື່ອປ້ອງກັນຊີວິດຂອງເຮົາ ເຮົາຂໍຂອບຄຸນເຂົາທັງສອງ ແລະບໍ່ໃຊ້ແຕ່ເຮົາຜູ້ດຽວ ແຕ່ຄຣິສຕະຈັກທຸກບ່ອນຂອງພວກຕ່າງຊາດກໍຂອບຄຸນເຂົາດ້ວຍ. ⁵ ຂໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງຄຣິສຕະຈັກທີ່ຮ່ວມປະຊຸມໃນເຮືອນຂອງເຂົາເພື່ອນກັນ. ຂໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງທ່ານເອປາຍເນດ ເພື່ອນທີ່ຮັກຂອງເຮົາ ຜູ້ເປັນຄົນແຮກຝ່າຍພຣະຄຣິດ^[1] ໃນເຂດແຂວງອາເຊຍ. ⁶ ຂໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງນາງມາຣິອາ ຜູ້ໄດ້ເຮັດການຍາກໜັກຫລາຍປະການສຳລັບພວກເຈົ້າ. ⁷ ຂໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງທ່ານອັນດາໂຣນີໂກກັບນາງຢູເນຍ ເພື່ອນຮ່ວມຊາດຂອງເຮົາ ແລະໄດ້ຖືກກັກຂັງດ້ວຍກັນກັບເຂົາ ເຂົາເປັນຄົນມີຊື່ສຽງດີໃນຖ້ຳມາກາງພວກອັກຄະສາວິກ ທັງໄດ້ຢູ່ໃນພຣະຄຣິດກ່ອນເຮົາດ້ວຍ. ⁸ ຂໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງທ່ານອາເປຍ ເພື່ອນທີ່ຮັກຂອງເຮົາໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ⁹ ຂໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງທ່ານອູຣະບານ ຜູ້ຮ່ວມງານກັບພວກເຮົາໃນພຣະລາຊະກິດຂອງພຣະຄຣິດ ແລະຂໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງທ່ານຊະຕາຂີ ເພື່ອນທີ່ຮັກຂອງເຮົາ. ¹⁰ ຂໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງທ່ານອະເປເລ ຜູ້ເປັນທີ່ພໍພຣະໂທຂອງພຣະຄຣິດ ຂໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງໂທ

^[1] ຄືຄົນແຮກທີ່ເຂົ້າມາເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ. ^[2] ຄືວ່າ ການຈູບອັນມີຢູ່ລະຫວ່າງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ເຮືອນຂອງທ່ານ ອາຣິດໂຕບູໂລ. ¹¹ຂໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງທ່ານ ເຮໂຣດີໂອນ ເພື່ອຮ່ວມ
 ຊາດກັບເຮົາ ແລະຂໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງໄທເຮືອນຂອງທ່ານ ນາຣະກິດທີ່ຢູ່ໃນອົງພຣະຜູ້-
 ເປັນເຈົ້າ. ¹²ຂໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງນາງ ຕີຝາຍນາ ແລະນາງ ທີໄຟຊາ ຜູ້ໄດ້ເຮັດການຍາກ
 ຫັກຝ່າຍອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງນາງ ເປຊິດາ ເພື່ອນທີ່ຮັກ ຜູ້ໄດ້ຮັບ
 ການຍາກຫັກຫລາຍໃນຝ່າຍອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ¹³ຂໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງທ່ານ ຣູໄຟ ຜູ້ດີ-
 ເລີດໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະມານດາຂອງເພິ່ນຊຶ່ງເປັນເໝືອນມານດາຂອງເຮົາດ້ວຍ. ¹⁴ຂໍ
 ຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງ ອາຊິນກຣິດ, ທ່ານ ພະເລໂກນ, ທ່ານ ເຣຣະເມ, ທ່ານ ປະໂຕບາ,
 ທ່ານ ເຣຣະນາ, ແລະບັນດາພີ່ນ້ອງທີ່ຢູ່ກັບເຂົາເຫລົ່ານັ້ນ. ¹⁵ຂໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງທ່ານ
 ຟີໂລໂລກ ແລະນາງ ຢູເລຍ, ທ່ານ ເນເຣກັບນ້ອງສາວຂອງທ່ານ, ແລະທ່ານ ໂອລິມປາກັບບັນ-
 ດາໄພພິນຂອງພຣະອົງທີ່ຢູ່ກັບເຂົາເຫລົ່ານັ້ນ. ¹⁶ຈົ່ງຄຳນັບກັນແລະກັນດ້ວຍທ່ານ ງມຈູບອັນບໍລິ-
 ສຸດ^[2] ບັນດາຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະຄຣິດກໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງເຈົ້າທັງຫລາຍດ້ວຍ.

ຄຳເຕືອນສະຕິສຸດທ້າຍ

¹⁷ບັດນີ້ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົາອ້ອນວອນຂໍໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍສັງເກດເບິ່ງຄົນເຫລົ່ານັ້ນ
 ທີ່ກໍ່ເຫດວິວາດແລະເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນຫລົງ ຊຶ່ງເປັນການຜິດຄຳສອນທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຮຽນມາແລ້ວ
 ຈົ່ງປິ່ນໜ້າໜີຈາກຄົນພວກນັ້ນເສຍ. ¹⁸ດ້ວຍວ່າຄົນຢ່າງນັ້ນກໍບໍ່ໄດ້ບົວລະບັດ ພຣະຄຣິດ ເຈົ້າ
 ຂອງເຮົາທັງຫລາຍ ແຕ່ໄດ້ບົວລະບັດປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ ແລະໄດ້ຫລອກລໍ່ຄົນຊື່ໃຫ້ຫລົງດ້ວຍ
 ຄຳທະເລາະອ່ອນຫວານ. ¹⁹ການທີ່ເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ເຊື່ອຟັງນັ້ນກໍຊ່າລືໄປເຖິງຫຼຸຄົນທັງປວງ
 ແລ້ວ ເຮົາຈົ່ງມີຄວາມຍິນດີເພາະເຈົ້າທັງຫລາຍ ແຕ່ຢາກໃຫ້ເຈົ້າສະຫລຽວສະຫລາດຝ່າຍການ
 ດີ ແລະໃຫ້ເປັນຄົນຊົ່ວຝ່າຍການຊົ່ວ. ²⁰ຍັງບໍ່ຊ້າບໍ່ນານພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງໂຜດປະທານສັນຕິສຸກຈະ
 ຊົງປາບຊາຕານ ໃຫ້ໝຸ່ນລົງໃຕ້ພື້ນຜືນຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍ. ຂໍໃຫ້ພຣະຄຸນຂອງ ພຣະເຢຊູເຈົ້າ
 ຂອງເຮົາທັງຫລາຍ ຈົ່ງສະຖິດຢູ່ກັບພວກເຈົ້າເທີນ.

²¹ທ່ານຕີໂມທຽວເພື່ອນຮ່ວມງານກັບເຮົາ ແລະທ່ານລູກີໂອ, ທ່ານຢາໂຊນ, ແລະທ່ານ ໂຊຊີ-
 ປາໂທ ເພື່ອນຮ່ວມຊາດຂອງເຮົາ ກໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງເຈົ້າທັງຫລາຍດ້ວຍ. ²²(ຂ້າພະ-
 ເຈົ້າ ຄື ເຕຣະຕຽວຜູ້ຂຽນຈົດໝາຍສະບັບນີ້^[1] ຂໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງພວກທ່ານໃນອົງ
 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.) ²³ທ່ານຄາໂຢເຈົ້າຂອງບ້ານ ຜູ້ຮັບລ້ຽງເຮົາແລະຜູ້ລຳລຽງຄຣິສຕະຈັກໜ່ວຍນີ້
 ຂໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງເຈົ້າທັງຫລາຍ ເອຣາຊະໂຕພະນັກງານຄັ້ງຂອງເມືອງແລະກູອາໂຕ
 ຜູ້ເປັນພີ່ນ້ອງຂອງເຮົາ ກໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງເຈົ້າທັງຫລາຍດ້ວຍ. ²⁴[ຂໍໃຫ້ພຣະຄຸນແຫ່ງ
 ພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ຈົ່ງສະຖິດຢູ່ນຳເຈົ້າທັງຫລາຍທຸກຄົນເທີນ ອາແມນ.]

^[1]ຄືສະໝຸນຜູ້ໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຂຽນຈົດໝາຍຕາມຄຳບອກຂອງໂປໂລ. ^[2]ສຳເນົາຕົ້ນສະບັບບາງສະບັບເອົາເນື້ອ
 ຄວາມ ຂໍ 25-27 ໄວ້ທ້າຍບົດທີ 14 ສະບັບໜຶ່ງໄວ້ທ້າຍບົດທີ 15 ສະບັບອື່ນ ໆ ບາງສະບັບຖິ້ມຂໍ້ຄວາມ
 ນີ້ທັງໝົດ.

ຄຳຖວາຍພຣະກຽດຕອນຈົບ

²⁵ຈົ່ງຖວາຍພຣະກຽດແກ່ພຣະຜູ້ຊົງລິດອາດໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍຕັ້ງພັນຄົງຢູ່, ຕາມຂ່າວປະເສີດຊຶ່ງເຮົາປະກາດນັ້ນ, ຕາມທີ່ໄດ້ປະກາດເຖິງເລື່ອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຕາມການເປີດເສີຍຂໍ້ຄວາມອັນເລິກລັບ ຊຶ່ງໄດ້ປົກບັງໄວ້ຕັ້ງແຕ່ອາດິດຕະການພຸ້ນ. ²⁶ແຕ່ບັດນີ້ໄດ້ເປີດເສີຍໃຫ້ປະກົດແລ້ວ ແລະໂດຍຄຳພີຂອງພວກຜູ້ປະກາດພຣະທຳຕາມຊຶ່ງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງຕັ້ງຢູ່ຖາວອນໄດ້ຊົງບັນຍັດໄວ້ ກໍໄດ້ເປີດເສີຍອອກໃຫ້ປະຊາຊາດທັງປວງເຫັນແຈ້ງ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ເຊື່ອຟັງ. ²⁷ໂດຍພຣະເຢຊູຄຣິດ ພຣະກຽດຕິຍົດຈົ່ງມີແກ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະບັນຍາແຕ່ອົງດຽວສືບໆ ໄປເປັນນິດ ອາແມນ.^[ຂ]

* * *

ຕົວຫຍໍ້

ຊື່ພຣະທຳ	ຕົວຫຍໍ້	ຊື່ພຣະທຳ	ຕົວຫຍໍ້
ປະຖົມມະການ	ປຖກ	ປັນຍາຈານ	ປຍຈ
ອົບພະຍົບ	ອພຍ	ຍອດເພງ	ຍດພ
ລະບຽບພວກເລວີ	ລລວ	ເອຊາຢາ	ອຊຢ
ຈິດເຊັ່ນບັນຊີ	ຈຊບ	ເຢເຣມີຢາ	ພຄຄ
ພຣະບັນຍັດສອງ	ພບຍ	ເພງຄຳຄວນ	ຢຣມ
ໂຢຊວຍ	ຢຊຍ	ເອເຊກີເອນ	ອສກ
ພວກຜູ້ປົກຄອງ	ຜປຄ	ດານີເອນ	ດນອ
ນາງຣຸດ	ນຣດ	ໂຮເຊອາ	ຮຊອ
1 ຊາມູເອນ	1ຊມອ	ໂຢເອນ	ຢອນ
2 ຊາມູເອນ	2ຊມອ	ອາໂມດ	ອມດ
1 ກະສັດ	1ກສດ	ໂອບາດີຢາ	ອບດ
2 ກະສັດ	2ກສດ	ໂຢນາ	ໂຢນ
1 ຂ່າວຄາວ	1ຂຄວ	ມີກາ	ມກາ
2 ຂ່າວຄາວ	2ຂຄວ	ນາຮູມ	ນຮມ
ເອັດຊະຣາ	ອສຣ	ຮາບາກຸກ	ຮບກ
ເນເຮມີຢາ	ນຮຢ	ເຊຟານີຢາ	ສຟຢ
ເອສະເທີ	ອຊທ	ຮັກກາຍ	ຮກຍ
ໂຢບ	ໂຢບ	ເສກາລີຢາ	ສກຢ
ເພງສັນລະເສີນ	ພສສ	ມາລາກີ	ມລກ
ສຸພາສິດ	ສພສ		

This 2010 edition of the Lao Bible has been revised and extended from the 1979 edition of the Lao Shorter Old Testament and 1973 edition of the Lao New Testament, as published by Thailand Bible Society in 1991.